

ASSANGE & SVERIGE

MISSTÄNK BETEENDE

*Det egendomliga fallet med WikiLeaks
redaktör och den svenska åklagaren*

NORDIC NEWS NETWORK

www.nnn.se

ASSANGE & SVERIGE
MISSTÄNKT BETEENDE

INNEHÅLL

INLEDNING

Händelseförlopp	1
Att skapa en skandal	4

SAMTYCKANDE VUXNA

Sökes: skydd för WikiLeaks	6
Samtyckande sex med Anna Ardin	7
Utvalda informationskällor	7
Ung kvinna i chockrosa	8
Sticker ut vid lunch	9
Passionerat hängel i mörkret	9
Sommarnattens leenden	10
Anna Ardin, pressekreterare	11
Samtyckande sex med Sofia Wilén	11
'Förbluffande anstormning kvinnor'	11
Tilltagande ångest för HIV-infektion	12
Två kvinnor och ett ultimatum	13

POLISEN INTERVENERAR

Förhörd av vän till Anna Ardin	13
"Caset blev starkare"	14
Arresteringsorder på klent underlag	14
"Objektivitetsprincipen åsidosatt"	15
Läcka till högervriden kvällstidning	16
Expressen scoopar sin konkurrent	17
Anna Ardin ändrar sin story	17
Historien om en trasig kondom	18
Besvärande motsägelser	19
Konstigt beteende för ett offer	20
Oanvänd oanvändbar kondom	21

KORTVARIG OSKYLDIGHET

Arresteringsordern återkallas	21
Att försvara det oförsvarliga	22
Farväl till allt detta	22
"Behövliga ändringar"	23
Politiker-advokat äntrar scenen	24
Anklagelser avskrivs	25
Att kunna känna igen våldtäkt	26
Äntligen förhörd	26

ÅTERUPPTAGNA MISSTANKAR

"Våldtäkt" nu igen	27
Häktas tills oskulden bevisas	28
Andra förhöret med Sofia Wilén	29
Bryter mot sina egna principer	29
Obesvarade meddelanden	30
Fri att gå — och arresteras	30
Missbruk av befogenheter	31

ILLVILLIG ARRESTERINGSORDER

Avvisade erbjudanden	32
Arbetet och hot fortsätter	33
Brittisk polis underrättas	33
"Skälig misstanke"	33
Urskuldande bevis hålls hemligt	33
Internationell människojakt	34
Åklagaren ljuger om lagen	34
Överdrift med arresteringsorder	35
Motsätter sig utlämning	36

Sista hindret undanröjs	36	Bekräftelse från jurister	43
Specifikation av anklagelserna	36	En fråga om rättvisa	43
Lögner och förvrängningar	37	Risk för lynchning i USA	44
"Bekännelse" av liknande brott	37	Medieklimatet	44
Isoleringscell	38	Alternativa medier	46
"Feminister gör våld på feminism"	39	Sverige vs. England	46
Fördröjd frigivning	39		
Äntligen fri — med villkor	39	UDDA SÄNGKAMRATER	
Första överklagandet avslås	40	Statsfeminist	48
En sista juridisk punkt	40	Avvikande feminist	49
Varför kämpa på?	41	Kvävande omfamning	49
Hemliga rättegångar	42		
Oskyldigt dömda	42	NOTER	50

Copyright ©2012 av Nordic News Network

www.nnn.se

HÄNDELSEFÖRLOPP

Viktiga händelser med anknytning till den svenska åklagarens process mot Julian Assange

13 augusti 2010

Anna Ardin återvänder ett dygn tidigare än sagt till sin lägenhet i Stockholm, som hon har lånat ut till Julian Assange i samband med ett seminarium. Han erbjuder sig att hitta ett annat logi, men hon inbjuder honom att stanna. Den natten idkar de en lång session av samtyckande sex, då hon inte med ett enda ord uttrycker någon invändning eller något missnöje.

14 augusti 2010

Assange är huvudtalare vid seminariet; Anna Ardin har en viktig assisterande funktion. Assange tillbringar eftermiddagen med Sofia Wilén då de hånglar passionerat och bestämmer att träffas igen. På kvällen arrangerar Anna Ardin en kräftskiva till Assanges ära och uttrycker stor glädje över umgänget. Alternativt husrum erbjuds till Assange, men Ardin inbjuder honom till fortsatt boende i hennes lägenhet.

15 augusti 2010

Vid ett möte om WikiLeaks framtida verksamhet i Sverige åtar sig Anna Ardin frivilligt uppdraget som Assanges pressekreterare.

16 augusti 2010

Assange följer med Sofia Wilén till hennes lägenhet i Enköping. Han har kondom på under flera samtyckande samlag. Sedan penetrerar han henne en gång utan kondom. Hon säger varnande att han "borde inte ha HIV", men låter honom fortsätta utan protest. De skiljs åt under vänskapliga former och är överens om att träffas igen.

17-18 augusti 2010

Sofia Wilén blir allt mer orolig över risken att ha smittats med HIV vid det oskyddade samlaget med Assange. Hon söker honom men lyckas inte få kontakt med honom.

19 augusti 2010

Sofia Wilén ringer Anna Ardin för att få hjälp med att kontakta Assange. Det är inte klart vad de diskuterat med varandra eller med Assange. Ardin ber Assange att flytta ut från hennes lägenhet, vilket han gör morgonen därpå.

20 augusti 2010

Anna Ardin följer med Sofia Wilén till en polisstation i Stockholm — enligt egen utsago i det begränsade syftet att få hjälp med att tvinga Assange att testa sig för HIV. Den polis som förhör Sofia Wilén är en vän och politisk partikamrat till Anna Ardin.

Grundat på ytterst liten information, däribland ett till synes avgörande yttrande av Anna Ardin, beslutar åklagare nr. 1 att anhålla Assange i hans frånvaro på misstanken om våldtäkt och andra sexbrott. När Sofia Wilén informeras om detta beslut blir hon oförmögen att fortsätta förhöret och lämnar platsen utan att godkänna det skriftliga förhørsprotokollet. Nyheten om arresteringsordern läcks ut till en svensk kvällstidning, och inom några timmar är världens medier fyllda med artiklar och rubriker som kopplar Assanges namn till ordet "våldtäkt".

21 augusti 2010

Knappt ett dygn efter det att arresteringsordern har utfärdats, upphävs den av åklagare nr. 2 som anser att det saknas grund för misstanke om våldtäkt eller något annat sexbrott.

Anna Ardin förhöras av polisen via telefon och lämnar en redogörelse för sitt sexmöte med Assange den 13 augusti. Hennes utsaga skiljer sig från vad hon tidigare berättat för vänner. Nu påstår hon att hon blev utsatt för ett sexuellt övergrepp där Assange sägs ha förstört en kondom och lurat henne till oskyddat sex. Men den "använda" kondom som hon sedermera tillhandahåller som bevis visar sig vara oanvänd och därmed inte kan ha rivits sönder på det sätt hon påstod.

23 augusti 2010

Den polis som förhörde Sofia Wilén den 20 augusti beordras av en överordnad att ändra i förhörsprotokollet, som fortfarande inte har godkänts av Sofia Wilén.

24 augusti 2010

En politiker-advokat vid namn Claes Borgström, som är mitt i en valkampanj och som kämpar för att återupprätta sitt skamfilade juridiska anseende, blir offentligt finansierad representant för Anna Ardin och Sofia Wilén. Han börjar genast anklaga Assange för sexbrott, feghet, m.m. i en "rättegång via medier" som nu har pågått i 18 månader.

30 augusti 2010

Äntligen förhöras Julian Assange för första gången efter en fördröjning på tio dagar. Detta förfarande bryter mot polisens riktlinjer som föreskriver snabba utredningar. Enligt åklagare nr. 2 skall förhöret enbart gälla den kvarvarande misstanken om icke-sexuellt ofredande. Men den förhörande polisen väljer istället att fokusera på Assanges sexuella relationer med Anna Ardin, särskilt hennes berättelse om den trasiga kondomen (se 21 augusti).

1 september 2010

På uppmaning av Claes Borgström (se 24 augusti) återupptas det ursprungliga ärendet av åklagaren nr. 3, Marianne Ny. Assange blir nu åter misstänkt för våldtäkt och andra sexbrott; men vad det egentligen handlar om kommer inte att meddelas till honom själv förrän i mitten av november. Under de följande månaderna bryter Ny mot sina egna riktlinjer för hur sådana ärenden skall utredas.

21 augusti - 27 september 2010

När han först via nyhetsmedierna fått kännedom om anklagelserna mot honom, stannar Assange frivilligt kvar i Sverige och gör sig tillgänglig för polis och åklagare. Genom sin advokat försöker han upprepade gånger att bli förhörd av åklagare Ny eller hennes ombud, men hon avvisar alla förslag. Till slut, efter fem veckor och med Nys samtycke, avreser Assange till Tyskland och sedan vidare till England. Samma dag utfärdar Ny en hemlig arresteringsorder på Assange.

Oktober 2010

Assange fortsätter att göra sig tillgänglig för förhör av åklagare Ny. Han erbjuder sig att på egen bekostnad återvända till Sverige för detta ändamål eller att låta sig förhöras i England — personligen eller via videolänk eller annan telekommunikation. Alla sådana förslag avvisas av Marianne Ny.

Hot från ledande personer i USA mot Assanges liv och frihet trappas upp på grund av WikiLeaks fortsatta avslöjanden.

20 november 2010

Åklagare Ny utfärdar en europeisk arresteringsorder på Assange och beställer en Interpol "Red Notice" om honom. Därigenom förbigår Marianne Ny det mindre drastiska alternativet, att anordna ett förhör med Assange via "Mutual Legal Assistance", en etablerad metod för internationellt samarbete. Åklagare Ny påstår att det inte vore förenligt med svensk lagstiftning att förhöra Assange i England. Detta är en ren lögn; någon sådan lag finns inte.

7 december 2010

Efter att Assange tillkännagivit sin avsikt att motsätta sig utlämning till Sverige, överlämnar han sig till en polisstation i London. Då får han för första gången läsa en utförlig redogörelse på sitt modersmål om anklagelserna mot honom. De visar sig vara falska och förvanskade beskrivningar av hans samtyckande sexmöten med Anna Ardin och Sofia Wilén. Den allvarligaste anklagelsen är att han skulle ha våldtagit Wilén genom att penetrera henne medan hon "på grund av sömn var i ett hjälplöst tillstånd". I själva verket var hon tillräckligt vaken för att kunna utbyta ord med Assange och antyda sitt samtycke (se 16 augusti).

På åklagare Nys begäran häktas Assange i väntan på utlämningsprocess. Han placeras i en isoleringscell med begränsad kontakt med sina advokater och restriktioner vad gäller tillgång till TV, biblioteket, telefon och Internet.

16 december 2010

Assanges överklagande bifalls och han släpps från häktet i väntan på utlämningsprocessen i februari 2011. Men villkoren är ovanligt hårt kringskurna: Assange har utgångsförbud efter kl. 22:00, tvingas anmäla sig varje dag till en lokal polisstation och måste ständigt bära en elektronisk fotboja.

24 februari 2011

Howard Riddle, en fientlig domare, avvisar Assanges överklagan av den europeiska arresteringsordern med utlämning till Sverige. Densamme domare Riddle hade i december året innan låtit häkta Assange.

2 november 2011

Storbritanniens Högsta domstol avvisar Assanges överklagande av domare Riddles beslut, efter en utlämningshearing som ägde rum den 12-13 juli.

16 december 2011

Storbritanniens Högsta domstol beviljar överklagan rörande en viss juridisk fråga om den europeiska arresteringsordern. Förhandlingen dateras till den 1-2 februari 2012.

11 januari 2012

Assange har tillbringat 400 dagar i husarrest på de villkor som ovan nämnts (16 december).

1 - 2 februari 2012

Storbritanniens Högsta domstol hör de argument som läggs fram av Assanges försvar. Hans advokat ifrågasätter om en åklagare kan betraktas som en självständig och opartisk "juridisk auktoritet" med behörighet att utfärda en europeisk arresteringsorder. Beslutet väntas inom några veckor.

ATT SKAPA EN SKANDAL

Svenska myndigheter förvandlar en enkel förfrågan till ett globalt mediadrev

En fredagseftermiddag i augusti 2010 besökte två svenska kvinnor en polisstation i Stockholm, enligt egen utsägo för att få råd om hur man kunde tvinga en gemensam sexpartner att testa sig för eventuell HIV-infektion.

När de lämnade platsen några timmar senare hade polisen förvandlat deras hälso-relaterade ärende till allvarliga anklagelser om våldtäkt och andra sexbrott. Ofrånkom-ligen och nästan omedelbart blev resultatet en global nyhetssensation; ty föremålet för dessa anklagelser var Julian Assange, redaktör för WikiLeaks, den webbplats för "whistleblowing" som hade fått stort genomslag som nyhetskälla genom sina avslöj-anden av oetiska och kriminella ageranden av många regeringar, i synnerhet denna av USA.

Knappt ett dygn senare avfärdade en chefsåklagare de allvarligaste anklagelserna som grundlösa och godkände fortsatt utredning enbart av en mindre allvarlig misstanke. Men då hade orden "Assange" och "rape" (våldtäkt) redan sammankopplats i miljontals rubriker och artiklar. Mer än ett år senare ger en webbsökning med dessa två ord cirka 35 miljoner sådana kopplingar — och då enbart på engelska. En sökning med svenskans "våldtäkt" ger ytterligare 1,1 miljoner kopplingar. Med franskans "viol" överstiger siffran 1,5 miljoner; spanskans "violación" ger 2,3 miljoner; med italienskans "violenza" blir det över 2,7 miljoner; o.s.v.

Man kan följaktligen anta att miljontals människor runt om på jorden kommer att minnas Julian Assange som den berömde mannen från Australien som for till Sverige och våldtog två kvinnor.

Den svenska chefsåklagarens nedläggning av de ursprungliga anklagelserna hade givetvis ingen större effekt på den mediala hysterin. Mellanspelet när Assange förklarades oskyldig blev i alla fall inte långvarigt. En politiker-advokat — som befann sig mitt i en valkampanj och vars juridiska renommé nyligen hade fått förödande slag — övertalade en annan åklagare att återuppta förundersökningen. På något sätt lyckades han även bli utsedd till de två inblandade kvinnornas offentligt finansierade advokat.

Detta satte i gång en lång och invecklad process med många olika komponenter, däribland missbruk av åklagarens befogenheter, radikal feminism, samhällseliga tabun, politisk opportunism, mediernas dumhet och elakhet, ett överskuggande hot om förföljelse från USA och mycket mer.

Följande redogörelse är avsedd som ett dokumenterat komplement till en kortfattad introduktion till fallet.¹ De primära källorna är den svenska polisens förhör av de tre huvudparterna och nio vittnen. Om inget annat anges är alla iakttagelser, fakta och citat tagna ur de skriftliga protokollen från dessa förhör. Andra källor refereras i Noter (sid. 50).

RonPaulB...
Resolved Question
Show me another »

Should WikiLeaks founder Julian Assange stop raping people?

I'm not asking you to debate the merits of his website. I'm just wondering if you think he should stop raping people? And yes, he's guilty. It's obvious.

14 hours ago

Report Abuse

*Debattfråga publicerad på webbplatsen "Yahoo Answers".
Det står bl.a. "Visst är han skyldig. Det är uppenbart."*

Denna redogörelse innehåller många detaljer som kan tyckas triviala eller oanständiga. Men sådana detaljer är nödvändiga för att kunna förstå ärendet, eftersom det hänger på tolkningen av precis vad som sades och gjordes av och till vem, när, var, med vilka kroppsdelar o.s.v. Det kan illustreras med följande anklagelse från den svenska åklagaren:

Våldtäkt: Assange har den 17 augusti 2010 i målsäganden SW:s bostad i Enköping uppsåtligt genomfört ett samlag med henne genom att otillbörligt utnyttja att hon på grund av sömn befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd.... Den sexuella handlingen har varit ägnad att kränka målsägandens sexuella integritet.²

Denna beskrivning kan jämföras med Sofia Wiléns ("SW") egen redogörelse i polisförhör:

[Efter flera samlag:] De somnade och hon vaknade till [ur en halvsömn³] av att hon kände honom tränga in i henne. Hon frågade genast: "Are you wearing anything?" och han svarade "You." Hon sa till honom "You better don't have HIV" och han svarade "Of course not". Hon kände att det var för sent. Han var redan inne i henne och hon lät honom fortsätta."

Diskrepansen väcker självklara frågor om beteckningen "våldtäkt", kvinnans påstådda "hjelplösa tillstånd" och Assanges påstådda avsikt "att kränka den skadelidande partens sexuella integritet". En granskning av den tillgängliga bevisningen väcker många sådana frågor.

* * * * *

SAMTYCKANDE VUXNA

Sökes: skydd för WikiLeaks

Det är bara några veckor sedan WikiLeaks hade slagit världen med häpnad och allvarligt skadat USA:s anseende genom att släppa ut "Collateral Murder".

WikiLeaks planer var tvivelsutan ett bekymmersmoment för alla intressen som stördes av WikiLeaks.

April 2010. Julian Assange besöker Sverige för att diskutera ett erbjudande om skyddande samarbete från Piratpartiet, en politisk rörelse tillägnad åt maximal frihet på Internet. Relativt kort efter att det bildades, vann det uppkomlingspartiet överraskande en plats i EU-parlamentet och hade föreslagit att WikiLeaks vore säkrare från repressiva åtgärder om det fick beskydd av ett parlamentariskt parti.

Det är bara några veckor sedan WikiLeaks hade slagit världen med häpnad och allvarligt skadat USA:s anseende genom att släppa ut "Collateral Murder", en krigsvideo som dokumenterade förfärliga krigsbrott begångna av en till synes omänsklig besättning på en bestyckad USA-helikopter i Irak.

Besöket i april är föremål för omfattande mediebevakning av både Assange och WikiLeaks, däribland planer för en stor expansion i Sverige: "Ja, sedan 2007 har vi haft delar av våra primära servrar placerade här i Sverige på grund av det skydd som den svenska lagstiftningen och konstitutionen ger. Men också för att Sverige som kultur stöder yttrandefriheten" förklarar Assange.⁵

Det är troligt att de planer som aviserats av Assange redan är kända för regeringen och underrättelseorgan i Sverige, som blivit alltmer sammanflätade med och undergivna mot sina motsvarigheter i USA. Men om den kunskapen på något sätt hade undgått övervakning, hade den nu blivit offentlig och var tvivelsutan ett bekymmersmoment för alla vars intressen hotades eller stördes av WikiLeaks verksamhet.

Av mycket olika skäl var det även en källa till oro för en svensk observatör som lyssnade på en intervju där Assange förklarade WikiLeaks särskilda intresse i Sverige:

"Sedan den stunden hade jag en oro för Julian Assange. Räkade denne aktivist med skydd av svenska myndigheter och stöd av svenska folkopinionen? Han stod så ensam, frontperson för WikiLeaks som utmanat regeringar i Kenya och andra länder. WikiLeaks hade genom att visa upp helikoptermorden i Bagdad fått den krigförande supermakten att tappa ansikte. Hur skulle de slå tillbaka mot denne man?"⁶

WIKILEAKS

Svensk tryckfrihet lockar omstridd sajt

Publicerad 2010-04-30 10:43

Julian Assange, grundare av nyhetsorganisationen Wikileaks, vill flytta en betydande del av den omtalade verksamheten till Sverige.

© Bild: Wikileaks. Wikileaks grundare Julian Assange har anslutit sig till den svenska tryckfrihetskommissionen och vill att Sverige ska bli en säkert ställe för honom.

"Målet är rättvisa"

*Två rubriker från ledande svenska medier den 30 april 2010 —
Dagens Nyheter till vänster och Aftonbladet till höger.*

Samtyckande sex med Anna Ardin

Assange får erbjudandet att bo i Anna Ardins lägenhet medan hon är bortrest

Anna Ardin

11 augusti 2010. Det främsta syftet med Julian Assanges aktuella besök i Sverige är att formalisera samarbetsavtalet med Piratpartiet och förbereda utbyggnaden av WikiLeaks verksamhet i Sverige. Bland annat handlar det om att ansöka om arbets- och uppehållstillstånd samt ett utgivarbevis.

Strax innan besöket har Assange varnats av australiensiska underrättelsetjänstemän för att han kan vara föremål för försök att misskreditera honom, möjligen medelst en "honungsfälla" (d.v.s. ett iscensatt, komprometterande sexuellt möte).⁷

Förutom sitt ärende med Piratpartiet är Assange inbjuden att på den 14 augusti tala på ett seminarium arrangerat av Broderskapet, en organisation för kristendom och andra trosföreläsningar som är anknuten till socialdemokraterna.

Vid ankomsten erbjuds Assange logi i en enrumslägenhet vars innehavare är Anna Ardin, en anställd hos Broderskapet som arbetar med förberedelserna inför seminariet. Anna Ardin har sagt att hon kommer att vara bortrest under de kommande tre dagarna och att Assange får använda hennes lägenhet ända tills det att hon återkommer på den 14:e.

Anna Ardin återvänder till sin bostad den 13 augusti, en dag tidigare än aviserat. Assange erbjuder sig att hitta en annan bostad, men Anna Ardin uppmanar honom att stanna. Hon är 30 år gammal och singel.

De går ut på middag och snart efter att de återvänder till lägenheten inleder en session av sexuell aktivitet som fortsätter i flera

UTVALDA INFORMATIONSKÄLLOR

Protokollen från polisförhören

Förutom Julian Assange och hans två påstådda offer, förhörde den svenska polisen nio av deras vänner och bekanta som hade bevittnat eller blivit informerade om diverse händelser med anknytning till fallet. Meningen var att dessa protokoll skulle hållas hemligt, men de läcktes till Internet i början av 2011.

Genomförandet av förhören har kritiserats på flera grunder (se sid. 15). Men protokollen förmedlar en bild av skeendet som är inbördes konsekvent och som i viss mån bekräftas av andra källor. De betraktas allmänt som en tillförlitlig källa för väsentliga uppgifter.⁴

<http://justice4assange.com>

En webbplats på engelska med ett brett utbud av information om fallet. Dess trovärdighet begränsas av att de ansvariga vägrar att avslöja sin identitet. Men den innehåller många referenser till relaterade källor vars författarskap är tydligt angivet.

www.samtycke.nu

En webbplats publicerad av Göran Rudling som anser att Sveriges "nuvarande lagstiftning är enormt diskriminerande mot offren, läs kvinnor".

Rudlings engagemang för kvinnors rättigheter bidrar till trovärdigheten i hans analys av förhørsprotokollen och annat material som har samband med anklagelserna mot Assange. Analysen är noggrann och logiskt sammanhängande, men den stödjer inte alltid Rudlings spekulationer och slutsatser som följaktligen måste tolkas med försiktighet.

Flashback

Ett webbforum för öppna diskussioner om diverse ämnen. Många, kanske de flesta, av inläggen är föga upplysande eller värre — ofta småsinta, illvilliga och/eller förvrängda. Men den främsta "tråd" som ägnas åt Assange-fallet har gett en hel del nyttig information. Webbadress: www.flashback.org/t1275257

Samtyckande sex med Anna Ardin (forts.)

"Jag var ju skitstolt. Får världens häftigaste man i säng och som bor i min lägenhet".

timmar. På Anna Ardins enträgna begäran sätter Assange på sig en kondom; men vid en tidpunkt misstänker hon att Assange har tagit bort den. Han försäkrar henne att han inte gjort det; hon återförsäkrar sig genom att undersöka hans penis med handen och sedan säger inget mer om saken. Annars uttrycker hon inga invändningar mot eller missnöje med förfarandet.

Någon tid efteråt lämnar Assange sängen för att arbeta på sin dator i den lilla lägenhetens badrum, och stänger dörren efter sig för att inte störa hans värdinna.

Ett par dagar senare kommer Anna Ardin att anförtro sig åt en vän: "Jag var ju skitstolt. Får världens häftigaste man i säng och som bor i min lägenhet". För att föreviga sin erövring tar hon ett "troféfoto" av Assange när han ligger naken på hennes säng.⁸

Kort därefter kommer hon dock att påstå att hon på den 14:e blev lurad och betvingad av Assange på sätt som tolkas som skäl för gripandet för misstanke om sexuellt övergrepp (se sid. 17).

* * *

Ung kvinna i chockrosa

Seminarium den 14 augusti med Assange, Broderskapets ordförande Peter Weiderud och Anna Ardin (längst till höger).

14 augusti. Broderskapets seminarium äger rum som planerat, med Assange som huvudattraktionen. Anna Ardin har en framträdande roll; ockuperar podiet med Assange och Broderskapets ordförande.

Trots att seminariet främst var avsett för journalister, har den 25-åriga museumarbetaren Sofia Wilén fått vara med genom ett telefonsamtal till Anna Ardin, den kontaktperson som nämndes på Broderskapets webbplats. Sofia Wilén hade tidigare sett Assange i en TV-intervju och "tyckte att han var intressant, modig och beundransvärd."

Sofia Wilén hade sett Assange på TV och "tyckte att han var intressant, modig och beundransvärd."

De två kvinnorna råkar på varandra vid ingången till mötesplatsen och Assange ankommer medan de pratar vid. Han "tittade på Sofia med ett roat uttryck i ansiktet. Hon fick känslan av att han inte tyckte att hon passade in där i sin illrosa kashmirtröja bland de andra gråklädda journalisterna."

I mötesrummet upptäcks det att Assange saknar en viktig datorsladd. Då Sofia Wilén har erbjudit sig att hjälpa till vid seminariet, ber Anna Ardin henne att köpa en sladd i en närliggande butik. Det gör hon efter att ha fått en lapp med specifikationer ur Julian Assanges hand.

Sticker ut vid lunch

Början av Broderskapets seminarium. Sofia Wilén längst till höger i rosa tröja.

Vissa lunchgäster förbryllades av närvaron av den unga kvinna som inte tycktes passa in.

Under Assanges föreläsning sitter Sofia Wilén i första raden och tar foton på honom. Efteråt ber hon om att få vara med på lunchbjudningen för Julian och fyra andra seminariedeltagare på en närliggande restaurang. Hennes begäran beviljas av Broderskapets ordförande Weiderud.

Andra lunchgäster är förbryllade över närvaron av denna unga kvinna, som inte tycks passa in i sällskapet. En av dessa är Donald Boström, en journalist som har arbetat nära Anna Ardin med seminariet och som senare kommer att berätta för polisen att "då förstår jag att [Sofia Wilén] är en av de här, man kan kalla de för groupies eller stalkers eller de som attraheras av hans stjärnglans."

Enligt Johannes Wahlström, en journalist som hade bevakat WikiLeaks och Assange under en längre tid: "Hon sticker ut på ett otroligt sätt kan man säga i sammanhanget. Helt chockrosa..."

"Utseendemässigt, så var det en tjej som gjorde allt för att spela på sin sexualitet."

"Då ringde det enormt många varningsklockor.... Vi sitter fyra personer och diskuterar känsliga frågor. Så är det någon person som jag inte känner till och jag inte vet vem det är.... Utseendemässigt, så var det en tjej som gjorde allt för att spela på sin sexualitet...."

"Jag noterade en väldigt konstig passage.... Hon satt bredvid Julian [och] hade ingenting att egentligen inflika i de ämnen som vi diskuterade. Och rätt som det var så gjorde hon ett avbrott i samtalet. Och så frågade hon — hon tittade väldigt intensivt på Julian och frågade: 'Tyckte du om din ostmacka?' eller något sådant."

* * *

Passionerat hångel i mörkret

Sofia Wilén låter Assange lossa hennes behå, suga hennes bröst och smeka hennes skinkor.

Efter lunch accepterar Assange en inbjudan från Sofia Wilén att besöka hennes arbetsplats, Naturhistoriska riksmuseet där de går på en föreställning av Cosmonova.

Sittandes i mörkret idkar de passionerat hångel. Sofia låter Assange lossa hennes behå, knäppa upp hennes byxor, smeka hennes skinkor och suga hennes bröst.

Efter filmen tillbringar de någon timme tillsammans, och sedan tar avsked av varandra med avsikt att snart träffas igen. Assange har bjudits in till en kräftskiva som anordnats av Anna Ardin i Stockholm. Sofia Wilén återvänder hem till Enköpings, cirka åtta mil därifrån.

* * *

Sommarnattens leenden

Assange och Ardin verkar ha "en mycket varm vänskap".

"Sitta ute med världens coolaste, smartaste folk, det är ju amazing!"

Kommentaren är ett betydande stycke bevis som kommer att förbigås när åklagaren fabricerar den europeiska arresteringsordern.

Inspirerad av en kommentar vid lunch tidigare på dagen, har Anna Ardin snabbt organiserat en traditionell svensk kräftskiva för Assanges kulturella uppbyggelse. Bland de andra gästerna är Johannes Wahlström, Donald Boström och några väninnor till Anna.

Festen äger rum på gården till Ardins bostadshus. Stämningen är avslappnad och vänlig, med undantag för en kvinna som enligt Wahlström "gör det ganska tydligt att hon är dels lesbisk och dels har ett starkt agg mot män i största allmänhet. Och hon säger någonting i stil med — hon skriker över bordet till Anna att 'Nästa gång så ordnar vi en kräftskiva utan män' eller något sådant."

Senare i sitt polisförhör tillfrågas Wahlström om han fick en känsla av något särskilt med förhållandet mellan Assange och Ardin, och han svarar: "En stark vänskap... en väldigt hjärtlig vänskap.... Jag fick liksom känslan någonstans att Anna ville liksom ta hand om Julian på något vis."

Anna Ardin är uppenbarligen förtjust med tillställningen. Detta framgår av ett meddelande hon skriver på sitt Twitter-konto under de tidiga timmarna på morgonen: "Sitta ute kl 2 och knappt frysa med världens coolaste, smartaste folk, det är ju amazing!"⁹

söndag 15 augusti
Sitta ute kl 2 och knappt frysa med världens coolaste smartaste folk, det är ju amazing! #fb
Från twitter av annaardin · 5 dagar sedan · Kommentera

Hon skall senare utan framgång försöka radera detta meddelande, uppenbarligen med avsikt att täcka alla spår av sitt exalterade tillstånd. Men i detta skede spricker Anna Ardin med välbehag i umgänget med Julian Assange och sina andra vänner.

Som han tidigare flera gånger gjort, frågar Johannes Wahlström om Anna vill att han ska ordna ett annat logi för Assange. Som vid varje tidigare tillfälle svarar hon att Assange är välkommen att fortsätta bo hos henne.

Som tidigare överenskommet, talar Assange med Sofia Wilén per telefon och de bestämmer sig för att snart träffas igen. Anna Ardin känner till hans intresse i den unga kvinnan i den chockrosa tröjan, som hon senare hänvisar till som "kashmirflickan" och en "random girl".

Donald Boström har varit så uppslukad av den arbetsamma uppgiften att äta kräftor att han inte har ägnat mycket uppmärksamhet åt samspelet runt omkring honom. Men en förbigående kommentar av Anna Ardin till Assange fångar hans öra: "Jag sitter bredvid dem och hon säger— jag sitter precis bredvid: 'Och jag vaknade och så var du borta ur sängen och jag kände mig dumpad' sa hon."

Ordet "dumpad" slår Boström som märkligt, då Anna Ardin tidigare har förklarat för honom att hon och Assange inte var ihop i någon form av romantiskt eller sexuellt förhållande. Hennes kommentar är dessutom ett betydande stycke bevis — lämnat av en förtrogen vän till Anna Ardin — som senare kommer att förbigås när åklagaren fabricerar den europeiska arresteringsordern (se sid 37).

* * *

Anna Ardin, pressekreterare

Julian Assange och Rick
Falkvinge formulerar
pressmeddelandet
(Foto: Rickard Olsson)

15 augusti. Det formella undertecknandet av samarbetsavtalet mellan WikiLeaks och Piratpartiet. Närvarande vid mötet är Julian Assange, ordförande Rick Falkvinge, partiledare Anna Troberg och en IT-expert från Piratpartiet.

Närvarande är även Anna Ardin som har erbjudit sig att frivilligt tjäna som Assanges pressekreterare, samt en väninna till henne med namn Petra Ornstein som senare kommer att förhöras av polisen om hennes samtal med Anna Ardin om Assange.

Anna Ardin kommer senare att be Piratpartiet att ta bort sitt namn och sin funktionsbeteckning från pressmeddelandet, uppenbarligen i ännu ett försök att radera bevis på hennes fortsatta goda relation med Assange.

* * *

Samtyckande sex med Sofia Wilén

16 augusti. Assange är inte tillgänglig på söndagen. Men på måndag den 16:e, träffas han och Sofia Wilén som planerat i Stockholm. Efter ytterligare en omgång av passionerat hångel vid hamnkanten, tar de tåget till Enköping. Assange tillbringar större delen av resan med att arbeta med sin dator och mobiltelefon. Wilén kommer senare att berätta för polisen att, "Han ägnade mer uppmärksamhet åt datorn än åt henne."

Efter ankomsten till Sofias lägenhet, tar de av sig kläderna och börjar ett förspel som pågår i timmar. "Plötsligt säger Julian att han skulle lägga sig ned och sova. Hon kände sig avvisad och chockad.

‘Det är en förbluffande anstormning kvinnor’

Den starka attraktion som kvinnor känner till Julian Assange noteras i polisförhören med journalisterna Donald Boström och Johannes Wahlström, som har sett honom i olika situationer utanför Sverige.

Som svar på en fråga om sitt allmänna intryck av Assanges kontakter med kvinnor svarar Boström: "Han attraherar väldigt många kvinnor. Alltså det är så anmärkningsvärt. Och det är på, ja det är väl lite rockstjärnefenomen så att säga.... Jag har ju sett väldigt många kvinnor — jag kan säga den övervägande majoriteten av kvinnorna som har kommit i närheten av honom — har fallit pladask.... Det är en förbluffande anstormning kvinnor. Alltså, det tar sekunder, alltså det är märkbart."

Johannes Wahlström har iakttagit samma fenomen: "Det jag upptäckte väldigt snabbt var att Julian väckte något slags kändisintresse bland tjejer. Och framförallt bland tjejer som jag förväntade mig vara mer professionella.... De limmade liksom på honom, så kan jag säga.... Det var journalister från väldigt prestigefyllda publikationer som betedde sig som skolflickor när de såg honom. Fnittrar, försöka krama. Försöka ta handen på låret på honom...."

Det var inte bara journalister från ansedda publikationer berättar Wahlström: "Jag märkte att det fanns för många, om jag ska uttrycka det utan att verka föraktfull mot någon, det fanns för många groupies utav kvinnlig karaktär som cirkulerade runt omkring honom.... [Mot dessa kvinnor:] Han sänkte garden på ett annat vis jämfört med om han skulle samtala med dig eller med mig."

Samtyckande sex med Sofia Wilén (forts.)

Sofia Wilén

Det kom så tvärt, de hade haft ett jätte långt förspel och sedan — ingenting.... Hon låg länge vaken och undrade vad som hände och Smsade med sina kompisar. Han låg bredvid henne och snarkade."

Sofia Wilén somnar också. De vaknar och har samlag mer än en gång. "Hon minns inte riktigt" hur många gånger. Hela tiden har hon gjort det mycket klart för Assange att hon vill att han ska använda kondom vid samlag.

Det är nu tisdag morgon och Sofia lämnar lägenheten för att köpa lite mat i en närbutik, där hon råkar på sin yngre bror. Hon berättar för honom att Julian Assange är i hennes lägenhet och att "det kändes konstigt. Joakim upplevde Sofia som lite omskakad över situationen". Han avböjer Sofias erbjudande att träffa Assange.

Efter frukost återvänder Assange och Sofia Wilén nakna till sängen och kopulerar en gång till. Efteråt ligger hon på sidan med Assange bakom sig i skedställningen. Hon är halvsovande¹⁰ och därmed halvvakn när "hon kände honom tränga in i henne. Hon frågade genast: 'Are you wearing anything?' och han svarade: 'You'. Hon sade till honom 'You better don't have HIV', och han svarade 'Of course not'."

"Hon kände att det var för sent. Han var redan inne i henne och hon lät honom fortsätta. Hon orkade inte säga till honom en gång till. Hon hade tjatat om kondom hela natten." Hon kommer senare att berätta för polisen att det är första gången hon har haft samlag utan kondom. Den polis som förhörde henne betecknar denna episod som "Övergreppet".

"Hon kände att det var för sent. Han var redan inne i henne och hon lät honom fortsätta."

Efter att ha lämnat sängen och klätt på sig säger Sofia Wilén "Tänk om jag blev med barn? Han svarade bara att Sverige var ett bra land att ha barn i. Hon sade till honom skämtsamt att om hon blev med barn fick han betala hennes studielån.... Hon sade sarkastiska saker till honom i skämtsamt ton. Hon tror att hon för sig själv ville avdramatisera det som hänt. Han i sin tur verkade inte bry sig. När han fick veta hur stort hennes studielån var sade han att, skulle han betala henne så mycket pengar, fick hon föda barnet. De skämtade om att barnet skulle heta 'Afghanistan'."

Assange återvänder till Stockholm kring tolvtiden på måndagen och lovar att ringa Sofia Wilén senare. Efter att ha köpt dagen-efter-piller mot graviditet återvänder Sofia till sin lägenhet som "hon ville göra rent och tvätta bort allt. Det var sperma på lakanen; hon tyckte det var äckligt."

* * *

Tilltagande ångest för HIV-infektion

Att ha samlag utan kondom var "otänkbart för Sofia".

17–18 augusti. Sofia Wilén blir allt mer orolig för risken för HIV-infektion från det oskyddade samlaget med Assange. Enligt en före detta sambo och pojkvän var frågan om sexuellt överförbara sjukdomar "central för Sofia och innan de hade sex för första gången gick de och testade sig mot sjukdomar och delgav varandra testresultaten. Under de två och halvt åren hade de inte sex utan kondom vid något tillfälle. Det var för Sofia otänkbart."

Sofia Wilén lämnar flera telefonmeddelanden till Assange som han inte svarar på. Hon diskuterar sitt möte med Assange och hennes

Tilltagande ångest för HIV (forts.)

tilltagande ångest med flera vänner vars minnen av dessa samtal varierar något.

Assange är upptagen med förberedelserna för den planerade utvecklingen av WikiLeaks verksamhet i Sverige, däribland ansökningar om publiceringstillstånd samt arbets- och uppehållstillstånd. Han fortsätter att bo hos Anna Ardin.

* * *

Två kvinnor och ett ultimatum

Antingen går han med på att testa sig för HIV, eller så går de till polisen — men inte för att anklaga honom för något brott.

19 augusti. Sofia Wilén ber Anna Ardin om hjälp med att kontakta Assange. Hon förklarar sin oro för risken för infektion på grund av oskyddat sex, och Ardin säger att hon hade upplevt något liknande med Assange.

De bestämmer sig för att ge honom ett ultimatum: Antingen går han med på att testa sig för HIV, eller så går de till polisen för råd och hjälp — men inte för att anklaga honom för något brott.

Så småningom lyckas de kontakta Assange, som säger att han för tillfället är för upptagen att fixa ett test, att han gärna gör det när tiden tillåter — men att han ogillar att ställas inför ett ultimatum, särskilt eftersom han är säker på att han inte är smittad med HIV.

Den natten sover Anna Ardin hos en vän. Hon ber Assange om att flytta ut från sin lägenhet, vilket han gör dagen därpå.

* * * * *

POLISEN INTERVENERAR

Förhörd av HBT-, SAP- och Facebook- vän till Anna Ardin

"Hon ville inte anmäla Julian, utan bara ville att han skulle testa sig mot sjukdomar."

20 augusti. Tidigt på fredag har Assange och Sofia Wilén ett långt telefonsamtal, och av detta drar han slutsatsen att hon har beslutat att dra tillbaka ultimatumet.

Men tydligen inte. Sofia Wilén besöker en mottagning för sexbrottsoffer vid Södersjukhuset där hon testas med ett våldtäktskit och får förebyggande medicin mot HIV. Omkring klockan 16:00 går Anna Ardin och Sofia Wilén till Klara polisstation i central Stockholm. Det är inte ett självklart val, då det finns en annan polisstation mycket närmare både Södersjukhuset och Anna Ardins lägenhet på Södermalm.

Båda har berättat för vänner att det enda syftet med besöket var att skaffa åt Sofia Wilén hjälp med att tvinga Assange att testa sig. Sofias bror kommer senare att berätta för polisen att hans syster sade till honom "att hon inte ville anmäla Julian utan bara ville att han skulle testa sig mot sjukdomar".

Förhöret och den efterföljande utredningen bryter mot riktlinjer för korrekt förfarande som har fastställts i Sverige och andra utvecklade länder (se "Objektivitetsprincipen helt åsidosatt" på sid. 15).

Förhörd av vän till Anna Ardin (forts.)

Den polis som förhör Sofia Wilén är Irmeli Krans, en gammal vän och kamrat till Anna Ardin. Båda två är verksamma inom den svenska HBT-rörelsen (homo-, bi- och transsexuella) samt inom det socialdemokratiska partiet. Båda är SAP-kandidater till Stockholms kommunfullmäktige i den nu pågående valkampanjen. De är länkade vänner på Facebook där poliskvinnan Krans i detta forum flera dagar senare kommer att hänvisa till Julian Assange som en "överdriven upphaussad sprickfärdig bubbla."

Irmeli Krans (längst till höger) roar sig på en HBT-nattklubb som drivs av Anna Ardin med väninnor.

"Caset blev starkare"

För polis Krans berättar Sofia Wilén om hela sin erfarenhet av Julian Assange under de senaste veckorna, med början med TV-framträdandet som hade imponerat henne.

Tämligen ingående beskriver hon Broderskapsseminariet, lunchen efteråt, det passionerade hänglet på Naturhistoriska museet och vid hamnkanten, de olika sexuella handlingarna i sin lägenhet i Enköping, och det efterföljande händelseförlopp som har lett henne till polisstationen.

Sofia Wiléns beskrivning av det slutliga, oskyddade samlaget med Assange kopplas av polisen till en kommentar som Anna Ardin tidigare på kvällen bjöd på. Som hon snart därefter berättar för Donald Boström:

"Helt plötsligt var vi två kvinnor med samma vittnesbörd mot samma man.... Caset blev starkare."

"Hon sade: 'Nu har vi varit på polisen och Sofia berättade sin historia och jag, eftersom jag satt där, fyllde jag i med en mening.... Den meningen var att jag tror att Sofia talar sanning för att jag upplevde något liknande.... Eftersom vi plötsligt var två kvinnor som hade en utsaga mot samma man, så blev det ett allmänt åtal och så blev det en anhållen fast vi inte hade anmält'.... Eftersom hon förstärkte Sofias story med den här meningen så blev, som hon uttryckte det, 'caset starkare'. Precis så sade hon."

* * *

Arresteringsorder på klen underlag

Förhöret börjar kl. 16:21 och slutar kl. 18:40. Långt innan den är klar ringer dock Mats Gehlin och Linda Wassgren, två kollegor till Irmeli Krans, den jourhavande åklagaren med detaljer som de på något sätt har fått tag i. På bas av denna begränsade informationen utfärdar åklagare Maria Häljebo Kjellstrand en arresteringsorder på Julian Assange för misstanke om våldtäkt på Sofia Wilén och sexuellt ofredande på Anna Ardin. Ingendera kvinnan har rådfrågats; beslutet fattas av åklagaren å deras vägnar.

**Arresteringsorder på
klent underlag (forts.)**

*Ingendera kvinnan har
rådfrågats; beslutet fattas
å deras vägnar av åklagaren.*

*"Hon kände att hon blev
överkörd av polisen och
andra runt omkring."*

Arresteringsordern utfärdas kl. 17:00, då förhöret är bara halvklar. När Sofia Wilén informeras kl. 18:40 att Assange ska gripas som misstänkt för våldtäkt på henne, blir hon oförmögen att fortsätta.

"Efter det beskedet hade Sofia svårt att koncentrera sig på förhöret, varför jag gjorde bedömningen att det var bäst att avbryta förhöret" skriver Irmeli Krans i protokollet. "Förhöret är varken uppläst eller genomläst för godkännande." Det faktum att Sofia Wilén inte ens väntar på att få höra anteckningarna från sitt vittnesmål upplästa tyder på att formuleringen "svårt att koncentrera sig" är något av en underdrift.

Såvitt känt har Sofia Wilén aldrig godkänt polis Krans redogörelse om förhöret, vilket är det främsta underlaget för den allvarligaste anklagelsen mot Julian Assange.

Hon har också försvunnit ur sikte. Hennes sista kända offentliga närvaro är i polisförhören med vittnen cirka två månader senare. Hennes bror berättar då att hon var "upprörd över att händelsen hade kommit ut i tidningar och den uppståndelse som det hade blivit."

Hennes vän Marie Thorn berättar för polisen: "Då Sofia varit på sjukhuset och gått till polisen blev det inte som Sofia ville. Hon ville bara att Julian skulle testa sig. Hon kände att hon blev överkörd av polisen och andra runt omkring."

* * *

'Objektivitetsprincipen helt åsidosatt'

Undersökningen av Julian Assange har kritiserats på en rad olika grunder, redan när det gäller det ursprungliga förhöret. Att det leddes av en polis som sedan länge var vän och kamrat till en av de två inblandade kvinnorna utgör en uppenbar risk för partiskhet.

Den risken skulle föreligga även om polisen i fråga gjorde allt för att hålla en opartisk inställning. Men Irmeli Krans har inte uppvisat några sådana ansträngningar, snarare tvärtom.

Ett annat allvarligt fel var att underlåta att förhöra Anna Ardin redan vid hennes besök på Klara polisstationen — särskilt då hennes kommentar lär ha varit avgörande för beslutet att anhålla Assange.

Telefonförhöret på följande dag var ytligt och ägde rum efter anklagelsen om våldtäkt hade blivit en global nyhetssensation. Det är långt ifrån osannolikt att Anna Ardins vittnesmål påverkades av denna utveckling.

Vidare är det väsentligt att spela in ett sådant förhör för att underlätta jämförelser

med andra bevis och för att fånga uttrycksnyanser. Det senare är särskilt viktigt med infödda svensktalare vars verbala kommunikation ofta är subtil och indirekt.

Riktlinjer som utfärdades av svenska polis- och åklagarmyndigheter 2005 stipulerar att förhör ska hållas personligen, inte per telefon (som i fallet med Anna Ardin) och bör spelas in på videoband.

Dessa och andra försiktighetsåtgärder är särskilt viktiga när det gäller misstänkta sexbrott, eftersom de inblandade individernas ord ofta utgör den huvudsakliga eller enda informationskällan. Som minimum bör förhørsprotokollet vara en fullständig ordagrann redogörelse om vad som sades av såväl vittnet som förhørsledaren.

Forts...

‘Objektivitetsprincipen helt åsidosatt’ (forts.)

Dessa riktlinjer har till stor del försummats i Assange-fallet. Protokollen från förhören med Anna Ardin, Sofia Wilén och deras sex stödjande vittnen är blott sammanfattningar av vad som sades. Det finns ingen video- eller ljudinspelning. Av dessa åtta förhör var endast tre personliga — förhören med Sofia Wilén och två av hennes vänner. De övriga fem styckena genomfördes per telefon.

Som kontrast var förhören med Julian Assange och de två manliga journalisterna personliga och de spelades in på ljudband. Protokollen verkar vara ordagrant återgivna.

En annan skillnad är att förhören med de två journalisterna genomfördes av två poliser, medan dessa med de två kvinnorna och deras stödjande vittnen genomfördes av endast en polis.

Som om allt detta inte vore nog ändrades det centrala, icke-godkända protokollet från förhöret med Sofia Wilén i efterhand (se " Behövliga ändringar " på sid. 23).

Försummat reglemente

Dessa och andra brister har dokumenterats i en detaljerad analys av Göran Rudling som påpekar:

“Polis och åklagare får inte jobba hur som helst när det gäller att utreda allvarliga brott. Det finns regler och rekommendationer. En viktig regel är objektivitetsprincipen. Den innebär att åklagare och förundersökningsledare skall uppmärksamma och tillvarata sådant som talar till den misstänktes oskuld.... Det är mycket osannolikt att det blivit på detta sätt av en slump.... Åklagarna och förundersökningsledarna har, som det ser ut, helt åsidosatt objektivitetsprincipen.”¹¹

Icke desto mindre innehåller protokollen från polisförhören nyttiga upplysningar som verkar vara tillförlitliga.

Det beror på att mycket i vittnesmålen är internt konsekvent och i viss mån bekräftas av andra källor. Flera vittnen beskriver till exempel relationen mellan Julian Assange och Anna Ardin som vänlig och kollaborerande, även efter den dag då han påstås ha sexuellt ofredat henne.

Å andra sidan är några av motstridigheterna också relevanta, särskilt dessa i Anna Ardins olika redogörelser om Assanges beteende.¹²

Ett annat tecken på protokollens giltighet är att anteckningarna som de baseras på lästes upp för och godkändes av samtliga vittnen, med undantag av Sofia Wilén.

Nyckelfråga

Den viktigaste frågan är ju huruvida något fällande bevis har utelämnats. Det verkar osannolikt med tanke på den stora mängden relativt triviala uppgifter i protokollen, till exempel: att en viss butik var stängd när Sofia Wilén åkte dit för att köpa en datorkabel, att Assange klappade en hund utanför ett museum, o.s.v.

Även om det är teoretiskt möjligt, så är det högst osannolikt att förhørsledarna plikt-troget noterade sådana detaljer men samtidigt utelämnade bevis på att ett eller flera allvarliga brott hade begåtts.

Som Göran Rudling gör gällande, verkar det snarare så att åklagare och polis har gjort allt i sin makt för att bevisa Julian Assanges skuld, medan de nonchalerat bevis som tyder på att han är oskyldig.

Läcka till höger-vriden kvällstidning

Kvällen den 20 augusti. Mycket snart efter det att arresteringsordern för Assanges utfärdas, har nyheterna på något sätt läckt ut till journalisten Niklas Svensson som deltar i regeringens kräftskiva på Harpsund.

Svensson är anställd på höger-vriden Expressen, den mer brutala av Sveriges två största kvällstidningar. Dess större konkurrent Aftonbladet har nyligen aviserat planer på ett omfattande samarbete med Julian Assange och WikiLeaks.

Läcka till kvälls- tidning (forts.)

Expressens reporter vet att ringa till åklagare Häljebo Kjellstrand för bekräftelse.

De mest sannolika källorna för läckan till Svensson är de tre poliser som har anknytning till förhöret, åklagare Häljebo Kjellstrand eller Anna Ardin som en gång har arbetat på en systertidning till Expressen.

Hur som helst vet Svensson att ringa åklagare Häljebo Kjellstrand för att bekräfta den sensationella storyn. Hon gör det, och därmed bryter mot svenska lagar som syftar till att säkerställa brottsutredningars integritet och skydda misstänkta från skadlig och vinklad mediabevakning. En anmälan mot hennes olagliga beteende kommer senare att göras, men inga åtgärder är vidtagna.¹³

* * *

Expressen scoopar sin större konkurrent

Första sidan på Expressens extra upplaga, morgonen den 21 augusti 2010

Anna Ardin ändrar sin story

21 augusti. När Anna Ardin vaknade på lördag morgon befann hon sig vid centrum av en global nyhetssensation. Inom några timmar efter läckan till Expressen hade miljontals rubriker och artiklar runt om på jorden kopplat namnet Assange ihop med ordet "våldtäkt".

Anna Ardins och Sofia Wiléns namn hade ännu inte avslöjats men det var bara en tidsfråga innan deras identiteter skulle röjas, med obehagliga konsekvenser för både kvinnorna. Bloggosfären redan

Anna Ardin ändrar sin story (forts.)

Vad hon berättar för polisen skiljer sig markant från vad hon hade sagt till vänner.

Anna Ardin hade redan börjat ändra sin story efter hon lämnade polisstationen kvällen innan.

"Det är helt fel att vi skulle vara rädda för Assange och därför inte velat anmäla. Han är inte våldsam och jag känner mig inte hotad av honom."

bultade med ohyggliga spekulationer. Oförskämligen och helt logiskt, handlade ett huvudtema om en möjlig "honungsfälla" där CIA och/eller liknande organ var inblandade.

Det är mer än troligt att Anna Ardin var medveten om allt detta, och kanske mer därtill, när en kvinnlig polis ringer till henne kl. 11:30 för att vidare utreda misstankar om att hon blivit sexuellt ofredad av Julian Assange. Vad hon säger till polisen skiljer sig markant från vad hon hade berättat för kompisar före sitt "stödjande" besök till polisen.

Anna Ardin hade redan börjat ändra sin berättelse efter det att hon lämnade polisstationen kvällen innan. Petra Ornstein skulle senare minnas att Anna i ett telefonsamtal efter förhöret hade sagt att Sofia Wilén "hade blivit våldtagen av Julian".

En tid senare träffade Anna Ardin sin väninna Kajsa Borgnäs på en fest och lär ha sagt att syftet med besöket hos polisen var att "den andra tjejen skulle anmäla Julian för våldtäkt.... Anna hade varit ledsen och fundersam, för hon funderade över hur hon skulle förklara t.ex. i en eventuell rättegång att hon hade låtit honom bo kvar trots allt som hänt...."

Alltså, syftet med Sofia Wilén besök var inte längre att få råd och hjälp, utan att anklaga Assange för våldtäkt, enligt Anna Ardin — men inte före besöket vid någon tidpunkt enligt Sofia Wilén och hennes vänner, och inte heller enligt Anna Ardin och hennes vänner.

Den reviderade historien upprepas i en intervju publicerad i Aftonbladet på lördag, där den anonyma Ardin citeras så här: "'Den andra kvinnan ville anmäla för våldtäkt. Jag gav min berättelse som vittnesmål till hennes berättelse och för att stötta henne.' ... Den 30-åriga kvinnan uppger att för sin del, anser hon själv att hon blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp eller ofredande, men inte våldtäkt...."

"De konspirationsteorier som översvämmar nätet just nu avfärdar kvinnan i 30-årsåldern bestämt. 'Anklagelserna mot Assange är förstås inte iscensatta av varken Pentagon eller någon annan. Ansvar för det som hänt mig och den andra tjejen ligger hos en man med skev kvinnosyn och problem att ta ett nej'."

Detta är samma dag som Ardin vittnar till polisen att Assange hade gjort flera sexuella närmanden och att "Anna hade avfärdat Assange vid alla dessa tillfällen, vilket Assange hade accepterat" (se nedan).

Till Aftonbladet säger Anna Ardin att "Det är helt fel att vi skulle vara rädda för Assange och därför inte velat anmäla. Han är inte våldsam och jag känner mig inte hotad av honom."¹⁴

* * *

Historien om en trasig kondom

Grundat på en enda mening som kvällen innan yttrats av Anna Ardin har polisen beslutat att anhålla Julian Assange som misstänkt för "våldtäkt alt. sexuellt ofredande" mot Anna Ardin natten den 13 augusti (se "Samtyckande sex med Anna Ardin" på sid. 7).

I telefonförhöret den 21:e berättar Anna Ardin för polisen att hon till en början välkomnade Assanges närmande. "Dock kändes det

Historien om en trasig kondom (forts.)

Hon kände att hon fick 'skylla sig själv'. Därför lät hon Assange dra av henne alla kläder.

Assange tar direkt på sig en kondom när han blivit ombedd att göra det.

Anna Ardin hade inte tittat närmare på kondomen för att se om den var sönder.

enligt Anna 'obehagligt redan från början' då Assange var hårdhänt och otålig. Enligt Anna 'gick allt så fort'.... Anna uppger att hon egentligen inte ville gå vidare längre, men att det var för sent att säga stopp till Assange då hon 'gått med så långt'. Hon kände att hon fick 'skylla sig själv'. Därför lät hon Assange dra av henne alla kläder."

De ligger på sängen i missionärsställning och Assange försöker penetrera henne, men eftersom han inte har på sig en kondom spjärnar hon emot genom att knipa ihop benen. Hon berättar för polisen att hon flera gånger försökte sträcka sig efter en kondom, men kunde inte då Assange höll fast hennes armar.

"Anna uppger att hon till slut var helt gråtfärdig då hon var fasthållen och inte kunde få tag i en kondom, och kände att 'det här kan sluta illa'. På fråga svarar Anna att Assange måste ha vetat att det var en kondom som Anna sträckte sig efter och att han därför höll i hennes armar för att förhindra henne.

"Efter en stund ifrågasatte Assange vad Anna höll på med och varför hon knep ihop benen. Anna berättade då att hon ville att han skulle sätta på sig en kondom innan han kom in i henne. Assange hade då släppt Annas armar och tagit på sig en kondom som Anna plockade fram åt honom. Anna upplevde ett stort outtalat motstånd från Assanges sida att använda kondom vilket gjorde att hon fick känslan av att han inte satte på sig den han blev tilldelad." Därför kontrollerar hon Assanges penis med sin hand och känner att kondomen är på plats. Detta gör hon två gånger.

Efter det att Assange får utlösning och drar sig ur märker Anna Ardin att det "rann" något ur hennes vagina. "Anna förstod ganska fort att det måste vara sperma från Assange. Hon påtalade detta för Assange vilken förnekade detta och svarade att det bara var hon själv som var blöt. Anna är övertygad om att Assange, när han drog sig ur henne första gången, tog sönder kondomen uppe vid ollonet och därefter fortsatte samlaget med efterföljande utlösning. På fråga svarar Anna att hon inte tittade närmare på kondomen, om den var sönder på det viset hon tror, men tror att hon har kvar kondomen hemma och skall undersöka detta. Hon uppger även att lakanen som användes vid detta tillfälle förmodligen ligger otvättade i hennes tvättkorg."

Anna Ardin berättar att Assange gjort sexuella närmanden varje dag efter det första mötet. "Anna hade avfärdat Assange vid alla dessa tillfällen vilket Assange accepterat."

* * *

Besvärande motsägelser

Det framgår av Anna Ardins egen berättelse att hon inte vid något tillfälle kände sig hotad eller skrämmd av Assange. Detta bekräftades av två vänner till henne som förhördes drygt två veckor senare.

Petra Ornstein intryck, så som hon berättade för polisen, var att "Anna inte blev rädd för Julian, snarare var utsatt för en jobbig situation. Han stämde inte av vad hon ville." Tre gånger under den korta intervjun noterar Petra Ornstein självmant att Anna Ardin inte verkade vara rädd för Assange.

Kajsa Borgnäs minne var likadant: "Den känslan [Kajsa] fått var att Anna hade tyckt att det var obehagligt, men inte läskigt eller hotfullt."

Besvärande motsägelser (forts.)

"Jag har sett tre olika versioner av samma händelse."

Ett annat vittne var bekymrad över motsägelserna mellan Anna Ardins olika berättelser om hennes sexuella relationer med Assange. Donald Boström hade utvecklat en vänskap med Anna Ardin under deras samarbete kring Broderskapsseminariet (se "Sticker ut på lunch" på sid. 9); och i deras många samtal efteråt hade hon anförtrott intima detaljer om hennes relationer med Assange.

Boström berättade för polisen att han var benägen att tro Anna Ardin, men blev förbluffad av hennes anklagelser mot Assange. "Jag hade både känslan av att hon som person är trovärdig men att det ändå är någonting som inte stämmer i storyn.... Först var det inget sex. Sedan var det sex, men det hade hänt någonting som Anna inte ville skulle hända. Och sedan det tredje nu är att det är våldtäkt till och med. Så jag har från min synvinkel sett tre olika versioner av samma händelse."

* * *

Konstigt beteende för ett sexbrottsoffer

"Skulle man säga till en person som begått ett övergrepp mot en att man känner sig 'dumpad' efteråt?"

När hon intervjuaades av polisen, utelämnade hon all information som tyder på att Assange är oskyldig.

Göran Rudling påpekar att det finns skillnader mellan vad Anna Ardin berättar för polisen om hennes sexmöte med Assange och vad hon berättar för sina vänner. Med hänvisning till det som Boström råkade höra på Ardins kräftskiva, ställer Rudling frågan: "Skulle man säga till en person som begått ett övergrepp mot en att man känner sig 'dumpad' efteråt?".¹⁴

Det finns många liknande frågor som väcks av Anna Ardins beteende, däribland följande:

- Dagen efter "övergreppet" samarbetar Anna Ardin och Assange synbarligen i harmoni på Broderskapsseminariet.
- Efter seminariet erbjöd hon sig att ordna en kräftskiva åt Assange.
- Vid denna fest sade hon att han gärna får fortsätta bo hos henne.
- Hon twittrade också till en vän att det var "amazing" att sitta med "världens coolaste, smartaste folk".
- Dagen därpå erbjöd hon sig att tjäna som Assanges pressekreterare vid ett möte med Piratpartiet.
- Det är inte förrän följande torsdag, efter det att hon hade talat med Sofia Wilén, som hon valde att sluta sova i samma rum med Assange.
- Nästa dag, fredag, berättade hon för vänner att Sofia Wilén hade blivit våldtagen av Assange; men något sådant brott nämns inte i förhören med Sofia Wilén och hennes väninnor.
- Strax före eller efter polisförhör försökte Anna Ardin radera tre Twitter-meddelanden som tydde på att hon fortfarande var på vänskaplig fot med Assange.
- Hon bad också Piratpartiet att ta bort hennes namn från ett pressmeddelande om mötet där hon hade tjänat som Assanges pressekreterare.
- I telefonförhöret med polisen den 21 augusti utelämnade hon all information som kunde tyda på att Assanges är oskyldig. Hon sade ingenting om den kräftskiva som hon ordnade för hans skull, eller om Twitter-meddelandena, sin frivilliga roll som pressekreterare, sina samtal med Donald Boström o.s.v.

* * *

Oanvänd oanvändbar kondom

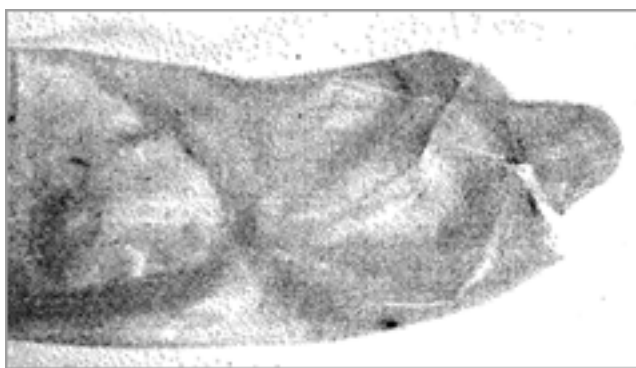
*Den skadade kondomen
skulle ha klungat ihop sig
vid penisroten under samlag.*

Anna Ardins trovärdighet skadas ytterligare av resultatet från en teknisk undersökning på den kondom som hon överlämnar till polisen och som enligt henne är densamma som användes av Assange. Det finns en stor skåra på spetsen; men Statens kriminaltekniska laboratorium (SKL) kunde inte hitta några spår av kromosomal DNA från någon människa överhuvudtaget, vilket tydligt påvisar att kondomen inte har använts.¹⁶

Dessutom är det uppenbart att, med en så pass stor skåra i materialet, skulle kondom nästan omedelbart ha klungat ihop sig vid penisroten under samlag. Men enligt Anna Ardins vittnesmål var kondomen annars intakt och fortfarande på plats när Assange drog sig ur henne efteråt.

Det är därför svårt att undvika misstanken att Anna Ardin försåg polisen med en oanvänd kondom som hon eller en medbrottsling skadade i ett försök att misstänkliggöra Assange, ovetandes om att den skulle testas för DNA.

*SKL kunde inte hitta några
spår av DNA på kondomen.
Skåran var så pass stor att
kondomen var oanvändbar.*

KORTVARIG OSKYLDIGHET

Arresteringsordern återkallas

*"Jag anser inte att det finns
anledning att misstänka att
han har begått våldtäkt."*

21 augusti. Samma dag som Anna Ardis förhör, granskas polis dossiern av åklagare Eva Finné som ärendet har överfört till på order av riksåklagare Anders Perklev. Eva Finné är den första åklagare som läser materialet och hon beslutar fort att upphäva beslutet att anhålla Assange. Detta meddelas kl. 16:48 på lördagen, knappt ett dygn efter att arresteringsordern utfärdades av hennes kollega.

"Jag anser inte att det finns anledning att misstänka att [Assange] har begått våldtäkt" är det kortfattade beskedet från Eva Finné som kommer att fortsätta med utredningen och tillkännage sitt slutgiltiga beslut inom de närmaste dagarna. Under tiden är den enda kvarvarande misstanke att Assange kan ha fysiskt — men inte sexuellt — ofredat Anna Ardin.¹⁷

* * *

Att försvara det oförsvarliga

*Försök att förklara
den plötsliga vändningen
möts med skepticism.*

*Det är ett försök att rädda
ansiktet och/eller mörklägga
allvarliga oegentligheter.*

Det snabba återkallandet av arresteringsordern samt oskyldighetsförklaringen väcker naturligtvis mycket förbryllning och ytterligare spekulationer. Den otacksamma uppgiften att försöka förklara den plötsliga vändningen faller till Karin Rosander, informationschef vid Åklagarmyndigheten, vars (förståeligt nog) föga övertygande ansträngningar möts med förståelig skepsis och misstänksamhet.¹⁸

Trycket att motivera behandlingen av Julian Assange, som vid det här läget är outplånligt stigmatiserad som våldtäktsman, blir så starkt och enträget att Åklagarmyndigheten känner sig tvungen att lägga ut en uppsättning frågor och svar om fallet. "Är det vanligt att åklagare kommer till olika beslut?" lyder den första, och med tanke på sammanhanget, tämligen underdrivna fråga som Åklagarmyndigheten ställer till sig själv.

Svaret är: "Det beslutsunderlag som Eva Finné hade på lördagen var mer omfattande än det som jouråklagaren hade tillgång till under fredagskvällen."¹⁹

Det är en förklaring som vid tidpunkten bemöts med utbredd skepsis. Senare, när förhörsprotokollen och annan beslätad information blir tillgängliga, kommer detta svar att avslöjas som ett försök att rädda ansikte och/eller att mörklägga allvarliga oegentligheter. Ty det är uppenbart att det från första början knappast fanns någon, eller ingen som helst, legitim grund för beslutet att utfärda en arresteringsorder samt att det gjordes med opassande brådska.

Det ryktas om att åklagare Eva Finné är skarpt kritisk till det sätt på vilket ärendet har hanterats. Men i så fall får hon inte offentligt uttrycka sitt missnöje, då ärendet snart döljs under en mantel av officiell sekretess.

* * *

Farväl till allt detta

*Mer välkomnande tider.
"Chefredaktör Jan Helin
välkomnar Julian Assange"
är bildtexten till detta foto i
Aftonbladet den 14 augusti.*

"Det här är rättsröta och bland det värsta jag varit med om" hävdar Assanges svenska advokat Leif Silbersky. "Vad är det som sker? Att först anhålla en person på nästan inga uppgifter alls för något de flesta av oss anser vara ett vidrigt brott och sedan bekräfta det offentligt. Det har skadat min klient, hans organisation men framför allt tilltron till rättssystemet.... Jag kan säga det, jag har aldrig haft så många utländska medier som ringer mig och de förstår inte hur detta gått till. De ifrågasätter vårt rättssystem."²⁰

Mindre benägna att ifrågasätta det svenska rättssystemet är Aftonbladets chefredaktör som raskt distanserar sig själv och tidningen från Julian Assange. Den föregående lördagen, den 14 augusti, hade Aftonbladet stolt annonserat att Assange varannan månad skulle skriva en krönika för tidningen som har den största upplagan i Sverige.

Det är en del av ett omfattande samarbete som planeras med WikiLeaks förklarar Helin: "Aftonbladet bistår nu WikiLeaks i arbetet med att få ett svenskt utgivningsbevis och ge Julian Assange formell status som ansvarig utgivare i Sverige.... Vi har mycket att lära i ett samarbete med WikiLeaks. Och i sinom tid hoppas vi kunna presentera journalistik som resultat av samarbetet mellan WikiLeaks och Aftonbladet."²¹

Farväl till allt detta (forts.)

En vecka senare läggs dessa planer abrupt åt sidan. "Jag ser mycket allvarligt på de här uppgifterna" säger Helin om anklagelserna mot Assange. "Vi avvaktar allt vidare samarbete tills vi får klarhet i vad som hänt."²²

Uppenbarligen blir vad som hänt aldrig tillräckligt klart för redaktör Helin och/eller sina överordnade; det planerade samarbetet kommer aldrig i gång.

Till att börja med är Aftonbladets rapportering om fallet tämligen neutral. Men den blir allt mer fientlig mot Assange under de kommande månaderna. Vid början av 2011 publicerar Helin grundlösa attacker med rubriker som: "Julian Assange — ett litet äckel utan principer".²³

* * *

'Behövliga ändringar' i förhørsprotokollet

23 augusti. Polis Irmeli Krans återgår till arbetet på måndag morgon med avsikt att renskriva protokollet från sitt förhör med Sofia Wilén. Men hon upptäcker att hon nekas tillgång till textfilen i polisens datorsystem. "Efter diverse brevväxling fick jag direktivet av handläggare Mats Gehlin att i stället skapa och signera ett nytt förhör [i datorsystemet] vilket gjordes torsdagen den 26 augusti, med behövliga ändringar."

I revideringsprocessen ingår följande märkliga e-postväxling:

"Vad som föredrogs är för mig obekant då Wassgren inte ville kommunicera med mig."

Irmeli Krans till Mats Gehlin

Jag hoppas jag gjort rätt nu och att dokumentet kommer fram till dig som det ska. Skicka gärna en bekräftelse. Vad beträffar den muntliga föredragningen för åklagaren har jag ingen mer information än att den gjordes per telefon av Linda Wassgren någon gång under förhörets gång. Vad som föredrogs är för mig obekant då Wassgren inte ville kommunicera med mig. Någon möjlighet att rådgöra brottsrubricering med åklagaren gavs inte utan jag fick veta att det skulle rubriceras som våldtäkt enligt åklagarens direktiv.

Mats Gehlin till Irmeli Krans

Gör enligt följande. Klipp in detta i ert förhör och signera förhöret. Det kommer se konstigt ut om jag signerar. Jag bifogar det gamla förhöret.

Irmeli Krans till Mats Gehlin

Hej, jag är kanske trög men jag förstår inte riktigt hur du menar. Anders Ringkvist försöker hjälpa mig och vi har ringt till er utan att lyckas lösa problemet.

Mats Gehlin till Irmeli Krans

Gör ett nytt förhör. Klipp in texten och adressera förhöret till ärendet. Signera också förhöret.

"Då finns det två förhör. Men det är endast ett formellt förhör som har hållits."

Irmeli Krans till Mats Gehlin

Visst, men då finns det två förhör. Men det är endast ett formellt förhör som har hållits, av mig alla fall. Vart tar då det andra förhöret vägen? Om det ska gå rätt till antar jag att jag måste göra ändringarna i originalförhöret och signera det. Med risk för att framstå som krånglig vill jag inte ha ett osignerat dokument med mitt namn cirkulerande i [polisens datorsystem]. Särskilt inte nu när ärendet har utvecklats som det gjort.²⁴

*'Behövliga ändringar'
i protokollet (forts.)*

Exakt vilka ändringar som gjorts i den ursprungliga versionen är potentiellt betydelsefull information som ännu inte har blivit allmänt tillgänglig. En annan intressant fråga är varför Linda Wassgren vägrade att kommunicera med Irmeli Krans. Det var officer Wassgren som tillsammans med Mats Gehlin förmedlat de få bitar av information som ledde till den ursprungliga arresteringsordern (se "Arresteringsorder på klen underlag" på sid. 14).

* * *

**Politiker-advokat
äntrar scenen**

Claes Borgström

*Borgström har hävdat att
män bär en kollektiv skuld
för våld mot kvinnor och
har stött tanken om en
"våldskatt" på alla män.*

24 augusti. Advokat Claes Borgström meddelar att han har blivit ombedd att representera de två påstådda offren som deras offentligt finansierade advokat. Han och Anna Ardin har gemensamma politiska intressen och är välbekanta med varandra.

"Det de har utsatts för bedömer jag i vart fall som sexuellt ofredande och eventuellt ett allvarigare sexualbrott" förklarar Borgström för pressen. "Jag tycker inte att det är det minsta konstigt att jouråklagaren begärde honom anhållen i sin frånvaro."²⁵

Borgström är en framträdande socialdemokratisk politiker tillika partiets talesman i jämställdhetsfrågor, och har tidigare varit Sveriges jämställdhetsombudsman. Han har hävdat att män bär en kollektiv skuld för våld mot kvinnor, och i den andan även stött tanken om en "våldskatt" på alla män.²⁶

Vid denna tidpunkt är Borgström mitt upp i en riksdagsvalkampanj och hoppas att den resulterar i hans utnämning till en ministerpost.²⁷ Men opinionsmätningar tyder på att hans partis chanser att vinna är små.

Dessutom har Borgströms juridiska rykte nyligen lidit ett pinsamt bakslag. Som ett välbetald juridiskt ombud hade han varit försumlig till den grad av maskopi med åklagaren, då han hade hjälpt till att säkra fällande domar mot sin klient — en psykiskt sjuk man som hade erkänt åtta mord vilka, som det nu ser ut, han inte hade begått. Den första av de åtta domar som överklagades upphävdes av åklagare Eva Finné på grund av brist på bevis.²⁸

Hans nya uppdrag i det högprofilerade Assange-fallet, som även detta är välbetalt från statskassan, kommer att ge honom många möjligheter att uppträda i både svenska och internationella media som en hängiven beskyddare av kvinnors rättigheter.

Borgströms partner i den gemensamma advokatbyrå är Thomas Bodström som i egenskap av justitieminister i den senaste socialdemokratiska regeringen delade ansvaret för att ha tillåtit CIA-agenter träda in på svensk mark och brutalt avlägsna två politiska flyktingar till deras hemland Egypten där de torterades och fälldes i juridiska farser. Sverige, som tidigare betraktades som en föredömlig väktare av mänskliga rättigheter, blev därmed det första landet att underkasta sig USA:s krav på godtyckligt "extraordinärt överlämnande" av påstådda terrorister.²⁹

Som justitieminister verkade Bodström aggressivt för flera åtgärder avsedda att på bekostnad av den personliga integriteten öka statliga befogenheter att lagra data och övervaka. För detta blev han skarpt kritiserad av Piratpartiet och andra förkämpar för medborgarrättigheter, däribland även många inom sitt eget parti.³⁰

Det kan därför antas att Bodström är mindre sympatisk till Julian Assange och WikiLeaks än till regeringen i USA där han har bott de senaste tre åren.

*Borgströms juridiska rykte
har nyligen lidit ett
pinsamt bakslag*

Politiker-advokat äntrar scenen (forts.)

Bodström delade ansvaret för att ha tillåtit CIA-agenter att "extraordinärt överlämna" två politiska flyktingar till Egypten, där de torterades och fälldes i juridiska farser.

Borgström & Bodström

Bodström också bidrog till att få en fällande dom för våldtäkt mot den chilenske operasångaren Tito Beltrán — trots att händelsen i fråga hade ägt rum åtta år tidigare, inte hade anmälts som ett brott under de mellanliggande åren och *ingen coitus hade skett*. I likhet med de flesta sådana förfaranden i Sverige, genomfördes rättegången bakom lykta dörrar och större delen av "beviset" har förblivit hemlig.

Under samma period som Bodström representerade det påstådda offret — i samma egenskap som hans partner Borgström nu fått i uppdrag att representera Anna Ardin och Sofia Wilén — var han ordförande i Riksdagens justitieutskott. Det var en synbar intressekonflikt som han kritiserats för även om det blev inga påföljder.³¹

Bland Thomas Bodström beundrande partikamrater är polis Irmeli Krans som i början av 2011 uttrycker en önskan om att Bodström skall återvända från USA och "sätta stopp" för Flashback, det webbforum som har tagit fram nyttiga — och för åklagaren obekväma — upplysningar om Assange-fallet (se "Utvalda informationskällor" på sid. 7). När hon konfronteras med invändningen om att hon manar till censur, svarar Irmeli Krans: "Vi ska ha yttrandefrihet OCH släcka ner FBI!"³²

* * *

Samtliga allvarliga anklagelser avskrivs

Eva Finné

Den "särdeles kompetente" Borgström börjar skapa ordning genom att ifrågasätta Eva Finnés beslut.

25 augusti. Efter att ha granskat bevisningen i Assange-fallet fattar åklagare Eva Finné det slutgiltiga beslutet att avskrivna alla sexrelaterade anklagelser. "Jag har lagt ner förundersökningen vad gäller den anmälan som från början var rubricerad som våldtäkt. Det finns ingen misstanke om brott överhuvudtaget. Jag har gått igenom förhören med målsäganden [Sofia Wilén].

"De uppgifter som framkommit vid förhör med målsägaren är, som tidigare meddelats, sådana att misstanke om våldtäkt inte längre föreligger. Detta innebär inte att jag inte fäster tilltro till hennes uppgifter. Jag har studerat innehållet i förhöret för att se om misstanke om annat brott kan anses föreligga, i första hand ofredande eller sexuellt ofredande, men finner vid min analys att så inte är fallet."³³

Det som återstår är en möjlig misstanke om ofredande (ej sexuellt) av Anna Ardin som vidare skall utredas. Därmed ogillas nästan helt det beslut som på kvällen den 20 augusti i all hast fattades av jourhavande åklagare Maria Hjälebo Kjellstrand efter samråd med poliser Wassgren och Gehlin.

Förhørsledaren vid detta tillfälle, Irmeli Krans, är missnöjd med Eva Finnés beslut: "SKANDAAAAAAL!!!!" utropar hon på sin Facebook-sida. "Jamen Herregud!!! Skandalen i varenda tidning och nyhetssändning. Men vår käre eminente och särdeles kompetente Claes Borgström bringar förhoppningsvis lite ordning."³⁴

Advokat Borgström, som onekligen är särdeles i något avseende, börjar skapa ordning genom att ifrågasätta Eva Finnés beslut. "Jag är kritisk till och besviken över att förundersökningen är nedlagd i det ärendet.... Min bedömning är att det är fråga om sexuellt ofredande där. Jag kommer också att begära överprövning av beslutet att lägga ner förundersökningen."³⁵

Juristexamen behövs för att veta om man blivit våldtagen

"I Sverige behöver man en juristexamen för att veta huruvida man har våldtagits eller inte."

26 augusti. Det verkar som om Claes Borgström redan kollaborerar med Mats Gehlin på något slags utredning, möjligen i samband med en av de inblandade kondomerna.³⁶ Den 27 augusti lämnar Borgström en formell ansökan om omprövning av Eva Finnés beslut att avskrika sexanklagelserna.

Vid den 29:e har han övergett sitt tidigare tal om "ofredande"; nu hävdar han att Assange är skyldig till två våldtäkter. Beträffande ett preliminärt utkast till en artikel som ska publiceras i Aftonbladet kommenterar Borgström: "Jag vill understryka att det saknas väsentliga uppgifter i detta reportage, uppgifter som jag grundar mitt påstående om våldtäkt på. Men jag är förhindrad från att säga vad som saknas."

Till frågan om varför Anna Ardin i så fall först inte trodde att hon hade blivit våldtagen svarar Borgström: "Hon är inte jurist."³⁷

Det är ett kort svar som säger en hel del om Borgströms trovärdighet samt om anklagelserna mot Assange. Föga överraskande möts detta uttalandet med misstro och hån i Sverige och annorstädes. En australiensisk advokat kommer senare att sardoniskt notera att "I Sverige behöver man en juristexamen för att veta huruvida man har våldtagits eller inte."³⁸

* * *

Antligen förhörd

Det långa dröjsmålet med att anordna förhöret tenderar att underminera de logiska grunderna för arresteringsordern.

30 augusti. Julian Assange förhörs äntligen för första gången, efter att ha anlitat en advokat och gjort sig tillgänglig omedelbart efter att för tio dagar sedan ha fått veta om anklagelserna mot honom via nyhetsmedier.

Det långa dröjsmålet med att anordna förhöret står i skarp kontrast till åklagare Kjellstrands iver att utfärda arresteringsordern mot Assange. Det tenderar också att underminera de logiska grunderna för arresteringsordern, d.v.s. att förhindra att han lämnar landet, påverkar vittnen eller på annat sätt stör förundersökningen.

Förhörets huvudfråga är den återstående eventuella anklagelsen, denna om "ofredande" av Anna Ardin på något sätt — men inte sexuellt enligt åklagare Eva Finné. Förhöret leds av Mats Gehlin, bevittnas av polis Ewa Olofsson och spelas in på ljudband. (De sistnämnda två åtgärderna vidtas inte vid förhören med Anna Ardin, Sofia Wilén och deras stödjande vittnen.)

Mats Gehlin börjar genom att informera Assange att han är misstänkt för att ha "ofredat Anna Ardin genom att under samlag, som inletts och genomförts under den uttryckliga förutsättning att kondom skulle användas, uppsåtligt förstört kondomen och fortsatt samlaget tills [du] har fått utlösning i hennes slida."

Det är svårt att förstå denna formulering som en beskrivning av någonting som är "icke-sexuellt", vilket antyder möjligheten att Mats Gehlin kan ha valt att strunta i åklagare Finnés tolkning av de tillgängliga fakta.

"Var det allt?"

Men det är denna beskrivning som förhöret bygger på. Efter att ha hört det, frågar Assanges advokat förbryllat: "Var det allt?"

Det var det.

Antligen förhörd (forts.)

"Vid ett tillfälle efter den här natten, fick Anna två orgasmer. Vi sov i samma säng."

"Jag kommer inte att släppa iväg någonting" säger Mats Gehlin. Nästa dag, publiceras ett faksimil av protokollet i Expressen.

På en fråga från polis Gehlin svarar Assange: "Samma dag som polisen kontaktades talade jag med Anna och hon anklagade mig för åtskilliga saker, flera saker. Och det var ett antal falska uttalanden också. Under den konversationen så gjorde hon en liknande anklagelse, hon sa att jag hade tagit av mig en kondom under samlag. Det var första gången jag hörde den anklagelsen...."

"Vid ett tillfälle så pekade Anna på sängen som hade en blöt fläck. Och sa, titta där. Och sa, är det du det? Jag sa, nej det måste vara du. Och vi diskuterade inte det något mer, överhuvudtaget, inte alls. Fram till anklagelsen i fredags en vecka senare."

Polis Gehlin frågar: "Hur såg den sexuella samvaron ut efter den här natten?"

"Den var fortfarande ganska varm" svara Assange. "Vid ett tillfälle efter den här natten, fick Anna två orgasmer. Vi sov i samma säng."

I början av förhöret frågar Assange Mats Gehlin om protokollet kommer att bli läckt till Expressen, så som skedde den 20:e augusti efter de två kvinnornas besök på Klara polisstation.

Gehlin svarar: "Från oss? Jag kommer inte släppa iväg någonting. Och de enda som är här, det är vi tre som är med på det här förhöret och en utskriftstjej som kommer at skriva ut det sedan. Och jag är den enda som har tillgång till ärendet. Så kommer det ut till Expressen så får du bråka på mig."

Morgonen därpå publicerar Expressen en artikel med rubriken "Här är intervjun med Assange — ord för ord". Artikelnen innehåller ett faksimil av protokollet och är karaktäristisk för Expressen, d.v.s. helt oärlig och avsiktligt vinklad för att skada någons anseende, i detta fall Julian Assange.³⁹

* * * * *

ÅTERUPPTAGNA MISSTANKAR

‘Våldtäkt’ nu igen

Varken Assange eller hans advokat får delta i processen.

1 september. På begäran av Claes Borgström återupptar åklagare Marianne Ny ärendet: hon är den tredje åklagare som blir inblandade. Ny meddelar att Assange återigen är misstänkt för våldtäkt samt att Eva Finnés enda återstående misstanke om icke-sexuellt ofredande ska "utökas" till att inkludera flera fall av sexuellt tvång och sexuellt ofredande. Exakt vad detta betyder blir inte klart förrän hon i mitten av november utfärdar en europeisk arresteringsorder för Assange.

"Den process som resulterade i beslutet att överklaga helt utestängde herr Assange och hans advokat" förklarar den åter misstänktes advokat vid ett senare förhör i England. "De fick ingen möjlighet att ingripa eller argumentera mot det, och ingen fick vara med för att försvara Eva Finnés beslut. Detta är förstås ett brott mot regeln att alla ska få rätt att höras i frågor som berör deras

‘Våldtäkt’ nu igen (forts.)

”Först stigmatiseras min klient som våldtäktsman. Sen försöker man tvätta bort den anklagelsen, för att sen åter stigmatisera honom.”

frihet eller deras medborgarrättigheter. Då hon var åklagaren som beslutade att Eva Finné gjorde fel, samt att det var hon som beslutade att återuppta utredningen, har Marianne Ny i kraft av detta förfarande blivit domare i sin egen sak.”⁴⁰

Claes Borgström är dock mycket nöjd med denna senaste omkastning och försöker förklara hur det kan vara möjligt: “Det ligger i juridikens natur att man gör olika bedömningar på samma underlag. Nu visar det sig att jouråklagaren [Kjellstrand], överåklagaren och jag haft samma uppfattning. Det är bara chefsåklagarens [Finnés] uppfattning som skiljer sig.”

Assanges advokat är av en desto mer kritisk åsikt: “Jag är givetvis mycket förvånad och bestört över turerna. Jag vet inte hur många samtal jag fått från internationell media där man undrar hur det kunnat bli så här.

”Jag utgår från att vi har ett system som är rättssäkert i Sverige. Men först stigmatiserar man honom som våldtäktsman. Sen försöker man tvätta bort den anklagelsen, för att sen åter stigmatisera honom.”⁴¹

Åklagarmyndigheten, som tidigare hade skickat sin informationschef in i de globala mediernas lejonkula för att rättfärdiga det ursprungliga beslutet av Hjälebo Kjellstrand, försöker denna gång inte ens ge en förklaring.

* * *

Häktas ända tills oskulden bevisas

Marianne Ny

Marianne Ny är chef för Utvecklingscentrum i Göteborg som är specialiserad på sex- och våldsbrott. Hon har länge propagerat för hårdare åtgärder mot män som är misstänkta för sexbrott, inklusive häktning på grundval av blotta anklagelsen:

”Först då mannen frihetsberövas och kvinnan i lugn och ro hinner få lite perspektiv på sin tillvaro, får hon en chans att upptäcka hur hon egentligen behandlas’ säger Marianne Ny.... Marianne Ny menar att lagföringen har god effekt som skydd för kvinnan, även i de fall gärningsmannen åtalas men inte döms.”⁴²

Det framgår av detta utdrag att åklagaren Ny och/eller rapportens författare betraktar anklagade män som ”gärningsmän” vare sig de förklaras skyldiga eller ej.

Claes Borgström och Marianne Ny har nyligen samarbetat på ett lagförslag som skulle kräva mer tydligt uttryckt samtycke för deltagande i sexuella handlingar. Förslaget har fått omfattande kritik på ett antal grunder, däribland vad som verkar vara behovet av något mycket likt ett formellt avtal som förutsättning för sexuella handlingar.

Den kända feministen Helene Bergman kommenterar att den föreslagna lagen ”kommer att innebära att när vi tänder sexuellt på varandra ska vi PRATA med varandra först för att nå consensus, därefter ska båda skriva under ett kontrakt, (det kommer säkert att finnas förtryckt på nätet!) sedan äntligen kan vi älska med varandra. Om lusten fortfarande finns kvar?... Statsfeminismen har gått ett steg för långt när staten går in och penetrerar ända in i sängkammaren!”⁴³

* * *

Andra förhöret med Sofia Wilén

3 september. Sofia Wilén förhörs av polisen en andra gång. Vid dagens dato (7 april 2012) har inga detaljer blivit allmänt tillgängliga. Dock finns det ingenting i den europeiska arresteringsorder som utfärdades i mitten av november som markant skiljer sig från Sofia Wiléns vittnesmål i det första förhöret från den 20 augusti.

* * *

Bryter mot sina egna principer

Trots att ingen arresteringsorder utfärdas av den tredje åklagaren, stannar Assange frivilligt i Sverige under de följande fem veckorna för att göra sig tillgänglig för förhör. Men åklagare Ny har ingen brådska att förhöra honom. Tre veckor passerar innan hon föreslår ett förhörsdatum; då har det gått över en månad sedan Sofia Wilén och Anna Ardin besökte Klara polisstation.

“Det viktiga är att vara snabb och göra rätt från början. Utredningarna är en utpräglad färskvara.”

Det långa dröjsmålet med förhöret med den misstänkte bryter mot principer för utredningar som har formulerats av åklagare Ny själv. Bara nio månader tidigare har hon konstaterat i en tidningsintervju att “Det viktiga är att vara snabb och göra rätt från början.... Utredningarna är en utpräglad färskvara och det blir mycket svårare att lyckas om tidiga fel begås.”

Inte helt ovidkommande för Assange-fallet, förklarar hon även att “I ett litet antal fall läggs utredningarna ned för att misstankarna visade sig vara felaktiga. Där kommer ofta anmälan från någon annan än brottsoffret.”⁴⁴

Åklagare Ny verkar motvillig att acceptera oskyldigförklaringen av någon som blivit felaktigt anklagad.

I Assange-fallet utfärdades de ursprungliga anklagelserna av en jourhavande åklagare efter att per telefon ha fått höra några detaljer som på något sätt snappades upp från ett förhör som inte ens var halvfärdigt. Eventuellt kan det också vara relevant att Marianne Nys språkbruk återigen tyder på en motvilja att acceptera oskyldigförklaringen av någon som blivit felaktigt anklagad: Ty även om “ misstankarna visade sig vara felaktiga” finns det fortfarande ett “brottsoffer”.

Vid ett annat tillfälle har åklagare Ny betonat värdet av att spela in vittnesmål på videoband: “Videodokumentation av det inledande polisförhöret ger en helhetsuppfattning om vad som hänt. Hur mår kvinnan? Vilka skador har hon? Är hon rädd?... Videon visar förhöret i dialogform och med kvinnans egna ord i stället för ett sammanfattande förhørsprotokoll skrivet av polisen.”⁴⁵

“Att de som ansvarar för den återupptagna förundersökningen väntar med att förhöra den misstänkte i 21 dagar ser ut som ett klart brott mot objektivitetsprincipen.”

Till Göran Rudling, en stark förkämpe för kvinnors rättigheter som är väl insatt i metoder för utredning av sexbrott, tyder dessa och andra aspekter av Assange-fallet på en tydlig partiskhet:

“Vad gör då polis och åklagare under de 21 dagarna? De ägnar tid åt att förhöra fyra vittnen som möjligen kan stödja målsägarnas berättelser. De förhör också två neutrala vittnen.... Och de gör det på ett märkligt sätt. Av de fyra som förhörs som stöd för målsägarnas berättelse intervjuas tre per telefon. Bara ett vittne förhörs personligen. Samtliga förhör till stöd för målsägarnas berättelser är skrivna som sammanfattningar. Förhören med de två neutrala vittnena är ljudbandsförhör och utskrivna i dialogform och så har dessutom två poliser medverkat vid de förhören.

Bryter mot sina egna principer (forts.)

”Att de som ansvarar för den återupptagna förundersökningen väntar med att förhöra den misstänkte i 21 dagar ser för mig ut som ett klart brott mot objektivitetsprincipen. Man undviker helt att ta hänsyn till det som pekar på att den misstänkte är oskyldig....

”Det ser onekligen ut som om överåklagare Marianne Ny har försökt samla bevis på att Julian är skyldig innan man vill förhöra honom. Som om hon redan på förhand har bestämt sig att han är skyldig.”⁴⁶

* * *

Obesvarade SMS-meddelanden

21 september. Till Assanges advokat, Björn Hurtig, skickar Marianne Ny några SMS-meddelanden med ett förslag om en tid för förhöret. Hurtig, som vid denna tidpunkt bollar med 200 olika fall, svarar inte och kommer senare att vittna om att han underlät att lägga märke till meddelandena. (Se författarens not i ”Åklagarens missbruk av befogenheter” på sid. 31.)

* * *

Fri att gå — och arresteras

27 september. Efter att ha stannat kvar i Sverige i fem veckor reser Julian Assange — med åklagare Nys samtycke — till Tyskland och sedan vidare till England. Samma dag utfärdar hon en hemlig arresteringsorder mot honom (se ”Åklagarens missbruk av befogenheter” på sid. 31).

När Julian Assange reser från Sverige:

- Han har ännu inte blivit förhörd av åklagare Ny, trots upprepade försök att ordna en ömsesidigt lämplig tid.
- Han har inte fått en exakt beskrivning av det påstådda beteende som åklagar Ny betraktar som kriminellt.
- Han har inte fått någon information om fallet på sitt eget språk så som föreskrivs av ett europeiskt fördrag som Sverige har undertecknat.
- Åklagare Ny har upprepade gånger avslagit begäran från Assanges advokat att få bevisningen i fallet, däribland mycket som är urskuldande.
- Med stöd av offentliga medel bedriver Claes Borgström en till stor del obestrida ”domstolsprocess via media” mot Assange, i maskopi med inflytelserika tryckta och etermedier.
- Åklagare Ny utfärdar en hemlig arresteringsorder mot honom.

* * *

Upprepade gånger avslår åklagare Ny begäran att överlämna bevisningen, däribland mycket som lär vara urskuldande.

ÅKLAGARENS MISSBRUK AV BEFOGENHETER

*Intyg av Björn Hurtig, Julian Assanges svenska advokat,
till utlämningsprocessen i London den 7-8 februari 2011*

Det är min övervägda åsikt, utifrån både min erfarenhet av rättegångar i Sverige och min erfarenhet som Assange försvarsadvokat, att det sätt på vilket Marianne Ny hittills har hanterat fallet inte överensstämmer med begreppet rättvis rättegång....

Risken att herr Assange kan utsättas för en orättvis rättegång har uppstått på grund av en serie orättvisa [handlingar] av polis och åklagare som allvarligt har skadat honom inför den allmänna opinionen i Sverige....

Marianne Ny tog över denna utredning den 1 september. Det är välkänt och är faktiskt angivet i åklagarnas handbok... att våldtäktsfall snabbt måste utredas, bland annat för att den anklagade nästan alltid häktas i denna typ av fall. Klokt nog hölls på Marianne Nys order ett nytt förhör med det påstådda våldtäktsoffer den 2 september. Det är dock förvånansvärt att hon inte gjorde något försök att förhöra [Julian Assange] om våldtäktsanklagelsen eller att höra hans sida av historien. När Eva Finné höll på att utreda den mindre allvarliga anklagelsen ordnade hon ett förhör med herr Assange på den 30 augusti. Han deltog frivilligt och svarade på alla frågor som ställdes till honom av polisen. Det var därför uppenbart för Marianne Ny att han var tillgänglig samt villig att förhöras om våldtäktsanklagelserna efter att dessa hade återupptagits den 2 september. Hon gjorde dock absolut ingen ansträngning att kontakta honom....

Jag ringde Marianne Ny den 8 september efter det att jag anlätades att representera herr Assange och... jag bad henne att höra hans redogörelse. Hon svarade med någonting i stil med "inte just nu". Jag hörde ingenting mer från henne, och den 14 september skickade jag ett e-brev som bad henne att åtminstone överlämna alla handlingar som är relevanta för detta fall....

Den 15 september ringde Marianne Ny mig beträffande min begäran och jag frågade henne om hon kunde förhöra herr Assange så snart som möjligt då han var beredd och villig att tala. Hon vägrade rakt av. Jag frågade varför och hon sa att polisen var

sjuk. Jag påpekade att det fanns många poliser i Sverige.... Hon svarade att det bara fanns en polis som hon var beredd att använda. Slutligen frågade jag om herr Assange kunde lämna Sverige och hon sa att hon inte hade några invändningar.

Under de följande dagarna ringde jag henne ett antal gånger för att fråga om vi kunde ordna en tid för herr Assanges förhör men fick aldrig något svar, vilket gav mig intrycket att de kanske skulle lägga ner våldtäktsfallet utan att ens besvara sig att förhöra honom. Den 27 september 2010 lämnade herr Assange Sverige.

Äntligen på den 30 september fick jag tala med Erika Lejnefors, Marianne Nys biträdande åklagare. Jag framförde till henne herr Assanges erbjudande att på egen bekostnad återvända till Sverige för att förhöras. ...Hon sa att det vore bra att hålla förhöret under veckan som börjar den 11:e. [Hon rådfrågade Marianne Ny som] avslog förslaget därför att "det var alldeles för länge fram". Jag fann det häpnadsväckande att Marianne Ny, som tidigare låtit fem veckor passera förrän hon anordnade ett förhör med herr Assange, nu bestämde att det skulle vara "för sent" att höra hans sida av historien om ytterligare en vecka skulle förflyta. Jag har senare fått veta.... att hon beslutade den 27 september att anhålla honom i sin frånvaro....

Sedan dess har jag fört en ganska kontinuerlig dialog med åklagarens kontor, och har erbjudit att herr Assange frivilligt skulle låta sig förhöras på flera olika sätt från London. Jag sade att han kunde svara på polisens frågor per telefon, via videolänk (på sin egen bekostnad), via Skype, vid Scotland Yard förhörssrum, på svenska ambassaden i London eller genom att med ett affidavit svara på skriftliga frågor....

Forts...

ÅKLAGARENS MISSBRUK AV BEFOGENHETER (forts.)

Av åklagaren har jag aldrig fått en vettig förklaring till varför [dessa alternativ] avfärdades....

Jag har läst antydningar som Marianne Ny har förmedlat i pressen om att det skulle strida mot svensk lag att förhöra honom utomlands. Detta är fel, då någon sådan lag inte finns.

En annan anledning till att det är svårt för min klient att få en rättvis rättegång är att jag inte har fått hela bevismaterialet... inkl. viktiga urskuldande bevis.... Jag har kort tillåtit se andra urskuldande bevis, men har inte tillåtit att ta kopior eller visa det för min klient. Jag anser att detta strider mot reglerna för en rättvis rättegång. [Bland dessa bevis finns] textmeddelanden till och från målsägandena, som visar att de förväntade sig att få pengar som ett resultat av att göra anmälan, och jag har fått se textmeddelandena där de talar om att kontakta Expressen....

Ett annat exempel på försök att påverka medierna mot herr Assange är det slående faktum att [åklagare] har försett tidningar med bevis mot honom som jag, som är hans advokat, inte har fått.... Marianne Ny har vägrat mig tillträde till hela materialet, enligt henne därför att det skulle försvåra hennes utredning — vid en tidpunkt då hon måste ha varit medveten om att polisen redan hade gett en stor del av materialet till medierna....

Författarens anmärkning: Under tiden mellan framtagningen av detta intyg och själva utlämningsprocessen i februari 2011, upptäckte Björn Hurtig att han den 21 och 22 september 2010 hade fått ett telefonsamtal samt ett par SMS-meddelanden från Marianne Ny där hon föreslog ett förhörsdatum. Hurtig vittnade i domstolen om att han först lade märke till detta när han gick igenom allt material i fallet i förberedelse för utlämningsprocessen.

Detta valde den brittiske domaren att tolka som ett avsiktligt försök att vilseleda domstolen, och förklarade Hurtig som ett opålitligt vittne. Samtidigt kunde domaren inte skönja ett enda fel med Marianne Nys beteende och därmed bekräftade sin tydliga partiskhet till förmån för åklagarsidan.

Att en tidspressad advokat, som får dussintals eller ännu fler samtal och meddelanden varje dag, oavsiktligt kunde förbise några av dem är knappast otänkbart.

Hurtigs miss tillskrevs dock stor betydelse — av domaren, medierna och Sveriges Advokatsamfund (som senare tillrättavise Hurtig på grundval av den fientliga utländska domarens anklagelse).

Men även om det råkar vara sant att Hurtig medvetet förbigick åklagarens telefon- och SMS-meddelanden, återstår de många fler förhörmöjligheter som Marianne Ny har nonchalerat och förkastat.

ILLVILLIG ARRESTERINGSORDER

Avvisade erbjudanden

Varje förslag till förhörsdatum avvisas av åklagare Ny

Oktober 2011. Nu på plats i England, gör Assange upprepade försök att bli förhörd. Bland dessa är ett erbjudande att på egen bekostnad återvända till Sverige under veckan som börjar den 11 oktober. Detta förslag avvisas av åklagare Ny på grund av att det är "alltför avlägset". Assange erbjuder också att förhöras i London, antingen personligen eller via telefon. Varje förslag förkastas av Marianne Ny (se "Åklagarens missbruk av befogenheter" på sid. 31).

* * *

Arbete och hot fortsätter

Oktober 2010. Assange fortsätter sitt arbete med WikiLeaks som den 22 oktober publicerar "Iraq War Logs" med över 400.000 militära underrättelserapporter från USA:s anfallskrig och ockupation. Detta leder till en upptrappning av döds- och andra hot från ledande figurer inom media och politik i USA.⁴⁷

* * *

Storbritanniens polis underrättas

2 november. Via sina brittiska advokater meddelar Assange Storbritanniens polis att han är beredd att bli kontaktad och förhörd.

* * *

"Skälig misstanke"

Åklagare Ny motiverar arresteringsordern med det falska påståendet att det har varit omöjligt att ordna ett förhör.

18 november. Åklagare Marianne Ny utfärdar en svensk arresteringsorder mot Julian Assange för "skälig misstanke" om våldtäkt, sexuellt ofredande och olaga tvång. Åklagare Ny motiverar detta med det falska påståendet att det har varit omöjligt att ordna en intervju.

Till en nyhetsreporter påstår hon, "Vi har inte kunnat få in honom till ett förhör."

"Och du har försökt?" frågar reportern.

"Uhh, jag vill inte gå in på vilka åtgärder vi har vidtagit" svarar Marianne Ny. "Jag bara konstaterar att det är denna åtgärd som nu måste till för att vi ska kunna komma till någon form av avslut med den här utredningen."⁴⁸

"Uhh, jag vill inte gå in på vilka åtgärder vi har vidtagit."

Urskuldande bevis hålls hemligt

Strax före hearingen om arresteringsordern förses advokat Björn Hurtig med en beskrivning av anklagelserna mot Assange samt delar av polisdossierna, inklusive över 100 SMS-meddelanden mellan de två målsägandena och deras vänner. Dessa meddelanden avslöjar bland annat att Sofia Wilén skrev om att vara "halv-sovande" vid tiden för penetreringen (se "Samtyckande sex med Sofia Wilén" på sid. 11) samt att de två målsägandena diskuterade att förstöra Assanges rykte genom att gå till medierna. Men åklagare Ny vägrar att tillåta Hurtig ta kopior eller anteckningar, eller att diskutera detta viktiga bevis med sin klient.⁴⁹

* * *

Internationell människorojakt sätts i gång

Interpol Red Notice om Julian Assange

20 november. Åklagare Ny utfärdar en europeisk arresteringsorder ("European Arrest Warrant, EAW") mot Julian Assange. Förutom att nonchalera Assanges flertaliga försök att ordna ett förhör, har åklagaren Ny förbigått det mindre inkräktande alternativ som erbjuds av Internationell rättslig hjälp i brottsmål ("Mutual Legal Assistance") som normalt används i sådana fall (se "Till överdrift med europeisk arresteringsorder" på sid. 35).

Samma dag auktoriserar Marianne Ny Interpol att utfärda en "Red Notice" om Assange, vilket är den högsta prioriteringsnivå och som i vanligt fall är förbehållen de allvarligaste brottsmisstänkta. Detta tycks göra Assange till en farligare person än Libyens ledare Muammar Gaddafi som är anklagad för brott mot mänskligheten men efterlyses med den lägre prioriterade "Orange Notice".⁵⁰

Absurditeten i detta föranleder den kända USA-feministen Naomi Wolf att skriva: "Tack än en gång, Interpol. Jag vet att ni nu kommer att prioritera en global människorojakt på de 1,3 miljoner killar som jag personligen hört liknande klagomål om, och då enbart i USA. Det finns en hel manlig studentförening vid University of Texas som ni omedelbart måste gripa.

"Jag har också i första hand information om att John Smith i Providence i Rhode Island deltog i en svensexa — med strippor! — som hans flickvän ville att han skulle skippa, samt att Mark Levinson i Corvallis i Oregon inte märkte att hans flickvän fick en riktigt söt ny frisyr — trots att det var TRE TUM KORTARE."⁵¹

Till Assanges brittiska advokat var det inte lika roligt: "Detta ser ut som en förföljelse och ett åtal" säger Mark Stephens. "Det är i högsta grad reglementsvidrigt och ovanligt att de svenska myndigheterna utfärdar en Red Notice trots det obestridliga faktum att Assange frivilligt har gått med på att träffas för att svara på åklagarens frågor."⁵²

* * *

Åklagaren ljuger om lagen

Hennes envisa vägran tenderar att stärka misstankarna om att hon har för avsikt att häkta Assange, trots att han ännu inte är anklagad för något brott.

Som förklaring till varför hon har tillgripit så hårdhänta metoder för att ordna ett förhör, förklarar åklagare Ny att förhöret måste äga rum i Sverige eftersom svensk lag förbjuder de alternativ som föreslagits av Assange och hans advokater.⁵³

Detta är en lögn: Någon sådan lag finns inte. I själva verket finns det en väl etablerad mekanism för internationellt samarbete i sådana fall: "Internationell rättslig hjälp i brottsmål ('Mutual Legal Assistance, MLA') är det formella sättet med vilket länder begär och ger hjälp med att skaffa fram bevis som finns i ett land, för att bistå brottsutredningar eller annat förfarande i ett annat land" förklarar den brittiska regeringens webbplats.⁵⁴

Med en MLA-begäran skulle det vara en enkel sak för åklagare Ny att personligen genomföra ett förhör — tusentals människor reser mellan Sverige och England varje dag — eller via diverse medier inklusive telefon, Skype, videokonferens m.m.

Att hon envist vägrar att göra det tenderar att stärka misstankarna om att hon har för avsikt att häkta Assange, trots att han ännu inte är anklagad för något brott och med all sannolikhet inte kommer att fällas för något brott.

TILL ÖVERDRIFT MED EUROPEISK ARRESTERINGSORDER

Lagen som upprättade den europeiska arresteringsordern ("European Arrest Warrant", EAW) antogs hastigt av EU-parlamentet som svar på terrorattackerna i USA den 11 september 2001. Avsikten var att inom EU underlätta utlämning av personer misstänkta för terrorism och andra allvarliga brott.

Möjligen har detta syfte i viss mån uppnåtts, beroende på hur man definierar "allvarliga brott". Emellertid har EAW också gett åklagare i EU-länder ett kraftfullt verktyg för att begära utlämning för brott som aldrig var avsedda att gälla i detta sammanhang.

Bland de värsta missbrukarna är Polen som under 2010 enbart i Storbritannien lämnade in cirka 5000 utlämningsbegäran för sådana brott som stöld av en efterrätt från en restaurang.

Enligt en rapport: "Människor flygs till Polen i speciellt chartrade plan för att svara på anklagelser som inte skulle betraktas som värda ett gripande i Storbritannien, medan vi betalar notan för polis, domstol samt experters och juristers tid för att hantera tusen fall om året. Hela detta kostnadskrävande system är baserat på antagandet att rättssystemen i länder som Polen är tillräckligt förnuftiga att det är värt att ge efter för alla deras begäran."⁵⁵

I den motsatta änden av skalan är Sverige vars åklagarmyndighet år 2010 utfärdade blott 97 EAW. Arresteringsordern för Julian Assange är således desto mer exceptionell.

Missbruket av EAW har blivit så utbrett att trycket för reform ökar. I en debatt i EU-parlamentet i juni 2011, ställde brittiska ledamöter frågan: "Hur tänker kommissionen garantera att oproportionerlig användning av den europeiska arresteringsordern omedelbart slutar såväl i lagen som i praktiken?"

En annan brittisk ledamot frågade om "processen mot Julian Assange möjligen påvisar missbruk av EAW för politiska syften?"⁵⁶

Den frågan är minsann relevant för åklagare Marianne Nys beteende, då hon i Assange-fallet verkar ha brutit mot både lagens bokstav och anda.

Ett grundläggande krav för en EAW är att den måste utfärdas för någon som formellt har åtalats för ett brott. Julian Assange har dock ännu inte åtalats för något brott — en omständighet som Marianne Ny har utnyttjat för att motivera undanhållandet av urskuldande och annan bevisning.

Ett annat krav är att en EAW ska vara proportionell, d.v.s. att mindre drastiska alternativ först ska prövas. Men detta är uppenbarligen inte heller fallet. Assange har erbjudit sig att göra sig tillgänglig vid flera tillfällen och på flera olika sätt — vilket alla gånger fått avslag av åklagaren.

Dessa och andra faktorer har föranlett Brita Sundberg-Weitman, pensionerad svensk domare som är expert på medborgarrättigheter, att starkt kritisera åklagare Nys beteende. Bland annat påpekar hon att den svenska rättegångsbalken stipulerar följande:

"Vid förundersökningen skola ej blott de omständigheter, som tala emot den misstänkte, utan även de som äro gynnsamma för honom beaktas och bevis, som är till hans förmån, tillvaratagas. Undersökningen bör så bedrivas, att ej någon onödigt utsättes för misstanke eller får vidkännas kostnad eller olägenhet. Förundersökningen skall bedrivas så skyndsamt omständigheterna medgiva."

Av dessa och andra skäl anser domare Sundberg-Weitman att utredningens utförande lider av allvarliga brister. Hon avslutar med att notera att åklagare Ny är "en förkämpe i genusfrågor, och den internationella uppmärksamhet som detta fall har fått kan ha gjort henne intransigent och, enligt min mening, alltför hård och oproportionerlig med angreppet på Assange via EAW, istället för att använda 'Mutual Legal Assistance' för att erhålla hans vittnesmål."⁵⁷

Detta är ovanligt hård kritik för en svensk jurist att rikta mot en kollega. Men det verkar mer än motiverad av fakta i fallet.

Motsätter sig utlämning

Med tanke på det växande beviset på partiskhet i åklagarens hantering av fallet samt den uppenbara risken att överlämnas till USA av svenska myndigheter (se "Risk för lynchning i USA" på sid. 44) meddelar Assange att han tänker motsätta sig den europeiska arresteringsordern och utlämningen till Sverige. Detta beslut föranleder en rad rättsliga prövningar som kommer att fortsätta i över ett år och fortfarande inte är slut vid skrivande stund (7 april 2012).

* * *

Sista hindret undanröjs

2 december. Det sista hindret för genomförandet av den svenska arresteringsordern undanröjs när landets högsta domstol vägrar att pröva ett överklagande mot den. Också oförändrade är modifieringar som gjorts av en lägre domstol: en anklagelsepunkt om sexuellt ofredande avskrivs; och anklagelsen om våldtäkt reduceras till "lindrig våldtäkt". Den senare är dock en brottsrubricering som enbart gäller i Sverige och har ingen effekt på den europeiska arresteringsordern, där det brott som Assange misstänks för betecknas som helt enkelt "våldtäkt".

* * *

Specifikation av anklagelserna

7 december. Julian Assange överlämnar sig till en brittisk polisstation där han får en engelsk översättning av den europeiska arresteringsordern. För första gången, mer än tre månader efter de första anklagelserna gjorts, får Assange läsa en detaljerad beskrivning i sitt modersmål av anklagelserna mot honom. Arresteringsordern specificerar fyra misstänkta brott som beskrivs så här:

Olaga tvång

"Assange har genom våld tvingat målsäganden att tåla att han hindrat hennes rörelsefrihet."

"Assange har den 13-14 augusti 2010 i målsäganden AA:s bostad i Stockholm genom våld tvingat henne att tåla att han hindrat hennes rörelsefrihet. Våldet har bestått i att han hållit fast hennes armar och tvingat isär hennes ben samt liggande över henne med sin kroppstyngd betvingat henne och därigenom hindrat henne från att röra sig eller förflytta sig."

Sexuellt ofredande

"Assange har den 13-14 augusti 2010 i målsäganden AA:s bostad i Stockholm uppsåtligen i handling ofredat henne på sätt som varit ägnat att kränka hennes sexuella integritet. Assange, som varit medveten om att användande av skydd vid samlag i form av kondom varit målsägandens uttryckliga vilja och förutsättning för det sexuella umgänget, har utan hennes vetskap genomfört ett fullbordat oskyddat samlag med henne."

Sexuellt ofredande

"På grund av sömn befann hon sig i ett hjälplöst tillstånd."

"Assange har den 18 augusti 2010 eller dagarna däromkring, i målsäganden AA:s bostad i Stockholm uppsåtligen ofredat målsäganden på sätt som varit ägnat att kränka hennes sexuella integritet genom att lägga sig intill henne och pressa sin nakna erigerade penis mot hennes kropp."

Våldtäkt

"Assange har den 17 augusti 2010 i målsäganden SW:s bostad i Enköping uppsåtligen genomfört ett samlag med henne genom att otillbörligt utnyttja att hon på grund av sömn befunnit sig i ett

Specifikation av anklagelserna (forts.)

hjälpplöst tillstånd. En försvårande omständighet vid gärningen är att Assange, som varit medveten om att användande av skydd vid samlag i form av kondom varit målsägandens uttryckliga vilja och förutsättning för sexuellt umgänge, trots detta har genomfört ett fullbordat oskyddat samlag med henne. Den sexuella handlingen har varit ägnad att kränka målsägandens sexuella integritet.”⁵⁸

* * *

En katalog av lögn och förvrängningar

En av Assanges advokater kommer senare att notera: "Jag var med Julian vid polisstationen och bevittnade hans chock och förvåning när han läste de anklagelser så som de beskrivs i arresteringsordern.”⁵⁹

Förutsatt att informationen i protokollen från polisförhören är korrekt — och ingenting har ännu kommit fram som tyder på något annat — är Assanges förvirring förståelig. Ty beskrivningarna i arresteringsordern bär föga likhet med de handlingar som han deltog i.

Enligt egen utsago var de två kvinnorna aldrig vid något tillfälle rädda för honom.

Som de två kvinnornas egna vittnesmål visar, hade han aldrig använt våld eller "tvingat henne att tåla" någonting. Tvärtom, hade han hörsammat varje begäran så snart den uttrycktes. Enligt egen utsago var de två kvinnorna aldrig vid något tillfälle rädda för honom. Vad han dock inte gjorde var att läsa kvinnornas tankar för att bedöma om de tänkte några i sammanhanget viktiga tankar som inte hade uttalats. Emellertid är detta (ännu) inte ett brott, inte ens i Sverige.

Den första anklagelsepunkten om sexuellt ofredande mot Anna Ardin ("AA") hänvisar uppenbarligen till hennes historia om den avsiktligt förstörda kondomen. Vid tiden då arresteringsordern konstruerades skulle åklagare Ny dock ha känt till den labbrapport som raserade denna historiens trovärdighet (se "Oanvänd oanvändbar kondom" på sid. 21). Att inte ta hänsyn till detta viktiga bevis tyder på uppsåtlig ohederlighet.

Påståendet att hon var i "ett hjälpplöst tillstånd" är ännu en till synes medveten lögn av åklagaren.

Den andra anklagelsepunkten om sexuellt ofredande är helt enkelt skrottretande. Bland annat väcker den frågan om vad målsäganden gjorde i samma säng tätt intill den erigerade penisen till att börja med.

När det gäller anklagelsepunkten om våldtäkt av Sofia Wilén har hon själv sagt att hon var *halvsovande* och tydligen förmådde föra ett begripligt samtal vid tillfället. Följaktligen är påståendet att hon var i "ett hjälpplöst tillstånd" ännu en till synes medveten lögn av åklagaren.

Kort sagt, vad denna arresteringsorder påvisar är i vilken utsträckning Marianne Ny är beredd att ljuga och att förvränga kända fakta för att uppnå sitt mål som, åtminstone till att börja med, är utlämning av Julian Assange till Sverige.

* * *

Sardonisk bekännelse av liknande "brott"

Åklagare Nys iver att tolka normalt sexuellt beteende som brottsligt oundvikligen väcker negativa reaktioner. Bland dessa är en sardonisk bekännelse av Olle Andersson, en pensionerad journalist med många års erfarenhet som programledare vid Sveriges Television.

Bekännelse av liknande "brott" (forts.)

"Samtidigt passar jag på att anmäla min hustru som ofta har tagit ett bryskt grepp om mina armar och hållit fast mig. Även om jag inte sa nej kände jag flera gånger viss vanmakt."

"Härmed erkänner jag att jag gjort mig skyldig till sexuella övergrepp och våldtäkter av min hustru" skriver Andersson. "De senaste månaderna har jag kommit till insikt om att jag våldtagit min hustru kanske etthundra gånger genom fullbordade samlag, oftast utan kondom, då hon samtyckt men halvsovit....

"Samtidigt passar jag på att anmäla min hustru för sexuella övergrepp och sexuellt tvång. Vi har tillsammans gått igenom tiotals fall där hon tagit ett bryskt grepp om mina armar och hållit fast mig. Även om jag inte sa nej kände jag flera gånger viss vanmakt. Jag kom inte ur järngreppet även om jag samtyckte till resten" o.s.v.

Andersson avslutar sin lektion med en utmaning till Marianne Ny: "Kör igång och åtala mig. Och skynda på. Det står en miljon svenskar till i kö."⁶⁰

* * *

Isoleringscell

"Europeiska arresteringsordern är en avsiktligt snabb process med mycket smala grunder att överklaga på."

7 december. Olle Andersson är långt ifrån den enda som ifrågasätter den sakliga grunden till arresteringsordern för Julian Assange. Men detta är inte den viktigaste frågan för de brittiska domstolarna att avdöma under de kommande månaderna. Huvudfrågan är huruvida den europeiska arresteringsordern är ett giltigt instrument för utlämning av Assange till Sverige.

Enligt en brittisk expert: "Sannolikheten att Assange skall lyckas med kampen mot utlämning är mycket låg. Den europeiska arresteringsordern är en avsiktligt snabb process med mycket smala grunder att överklaga på."⁶¹

Ett datum i februari 2011 bestäms för en rättslig prövning av denna fråga. Under tiden är Assange till att börja med häktad av domaren Howard Riddle, antagligen å Marianne Nys vägnar, med hänvisning till risken att han kunde fly för att undvika rättvisa. Han placeras i isoleringscell med 24-timmars kameraövervakning och begränsad tillgång till sina advokater, television, biblioteket, telefon och Internet — exceptionella villkor allihop, särskilt för någon som frivilligt överlämnat sig, har ännu inte anklagats för något brott, och har stöd av flera kända brittiska medborgare som har erbjudit stora summor pengar för att garantera hans närvaro.

"Han är utsatt för den löjligaste censur" rapporterar hans brittiska advokat. "Tidskriften Time skickade ett exemplar av tidningen med honom på omslaget och de censurerade det, inte bara genom att slita av omslaget, utan genom att förstöra hela tidskriften."⁶²

Assange placeras i isoleringscell med begränsad tillgång till sina advokater, telefon och Internet — exceptionella villkor allihop.

Enligt Katrin Axelsson hos Kvinnor mot våldtäkt ("Women Against Rape") i Storbritannien: "Många kvinnor i både Sverige och Storbritannien kommer att undra över den ovanliga iver med vilken Julian Assange håller på att förföljas för våldtäkt."

"Assange, som tidigare inte tycks ha dömts för något brott, nekades borgen i England trots borgensåtaganden på drygt 120.000 pund — trots att borgen efter anklagelser om våldtäkt är rutin. I två år har vi stöttat en kvinna som utsatts för våldtäkt och annat våld av en man som tidigare hade dömts för försök att mörda en före detta partner och hennes barn. Han beviljades borgen medan polisen gjorde en utredning.... Det finns en lång tradition där våldtäkt och sexuella övergrepp har utnyttjats för politiska syften som inte har någonting med kvinnors säkerhet att göra."⁶³

"Feminister gör våld på feminism"

Bland alla som har kommenterat de sexrelaterade anklagelserna mot Julian Assange finns Helene Bergman som under många år ledde Radio Ellen, ett inflytelserikt program om kvinnofrågor på Sveriges Radio. Följande är ett utdrag ur hennes debattinlägg "Feministerna i Assange-härvan gör våld på feminismen".⁶⁴

Förundersökningsprotokollet om Julian Assanges kvinnoaffärer i Stockholm är chockerande läsning för en urfeminist från 70-talet.... Jag som levt mitt liv som feminist i heterosexuella förhållanden med mycket lust och sex.

Vi finns faktiskt. Vi som älskar män och våra söner. Men efter att ha läst förundersökningsprotokollet känner jag ett behov av att varna sönerna för att hoppa i säng med okända svenska kvinnor i Sverige. Herregud, det kan ju sluta i ett våldtäktsmål.

Aldrig kunde jag drömma om att en berättigad kamp för jämställdhet skulle slå över i en statsfeminism som fullständigt tappat vett och sans. En statsfeminism som reglerar sexet i sängkammaren. Där målsägaren A kan säga i ett förhör om

förhållandet med Assange: "Jag var ju skitstolt, får världens häftigaste man i säng och som bor i min lägenhet". Sedan går hon till polisen.

Det verkar som om kvinnor/feminister i produktiv ålder har slutat ta ansvar för de sexuella förhållanden de ger sig in i. Istället förlitar de sig på rättsväsendet, sjukvården och dagen efterpiller.

På 70-talet slogs vi feminister för vår rätt till lust och sexualitet, inte för att göra männen till gärningsmän utan för att kunna njuta tillsammans med dem. Dessutom lärde vi oss att lita på vår egen självbevarelsedrift och instinkt. Vår egen förmåga att kunna hävda ett nej, att stå på sig. Feminismen går ut på att stärka kvinnors självkänsla inte att göra dem till statens offer....

Fördröjd frigivning från häktet

14 december. Assange lyckas med ett överklagande mot att häktas i väntan på hearingen i februari. Men han tvingas att stanna kvar i häktet i ytterligare två dagar medan den brittiska åklagaren enligt Marianne Nys instruktioner motöverklagar detta beslut.

* * *

Äntligen fri — med villkor

16 december. En domare i den brittiska Högre domstolen upprätthåller det tidigare beslutet att släppa Assange från häktet med hänvisning till den misstänktes frivilliga samarbete hittills.

Ett villkor för Assanges borgen är att han dagligen måste skriva sig in på den lokala polisstationen.

Äntligen fri – med villkor (forts.)

Villkoren är fortfarande i kraft. Assange har ännu inte åtalats för något brott.

"Det är inte uppförandet av en person som försöker undkomma rättvisan" konstaterar domaren.

Dock är de uppställda villkoren ovanligt inskränkande. Förutom en kontant deposition och borgen på totalt 240.000 pund (ca. 2,5 miljoner kronor) får Assange utgångsförbud efter kl. 22:00. Dessutom måste han dagligen rapportera till en lokal polisstation samt bära en elektronisk fotboja t.o.m. när han badar.

Detta var för snart sexton månader sedan. Villkoren är fortfarande i kraft. Assange har ännu inte åtalats för något brott.

* * *

Första över- klagandet avslås

Domare Howard Riddle

"Hon har aldrig avslöjat vad hennes skäl var! Det var därför som jag sade att hennes vägran 'verkar illvillig'."

24 februari 2011. Domare Howard Riddle lämnar sitt beslut om överklagandet mot den europeiska arresteringsordern, som grundas på den hearing som hölls några veckor tidigare. Det var domare Riddle som ansåg det nödvändigt att häkta Assange i december förra året (se "Isoleringscell" ovan). Av detta och andra skäl betraktas han av Assanges försvarsadvokater som en fientlig domare.⁶⁵

Advokaterna har presenterat åtta argument som ifrågasätter arresteringsorderns giltighet.⁶⁶ Domare Riddle förkastar dem alla och drar slutsatsen att "Jag måste beordra att herr Assange skall utlämnas till Sverige."⁶⁷

I och med detta förlitar sig Riddle på flera märkliga antaganden. Ett är att, i enlighet med den europeiska arresteringsorderns reglemente, syftet med utlämningen i detta fall är att driva ett formellt åtal mot Assange. Detta trots att åklagare Ny upprepade gånger har sagt att Assange bara är efterlyst för förhör samt att det är "för tidigt" att åtala honom för något brott.⁶⁸

Riddles hantering av proportionalitetsfrågan är ännu märkligare. "Domare Riddle hävdar att han inte har möjlighet att säga vad som var skälet till varför Ny avvisade Assanges erbjudande att förhöras i England" noterar den pensionerade svenska domaren Brita Sundberg-Weitman och påpekar: "Självklart, då hon har aldrig avslöjat vad hennes skäl var! Det är därför som jag sade att hennes vägran 'verkar illvillig'.... Domare Riddle nöjer sig med att Marianne Ny vägrat ange sina skäl för utfärdandet av den europeiska arresteringsordern i stället för att godta herr Assanges erbjudande att förhöras i England.

"När Marianne Ny har intervjuats i media har hon givit följande förklaring till varför hon inte godtagit Assanges erbjudande att låta sig förhöras i England: 'Det skulle inte vara förenligt med svensk lag.' Detta är helt enkelt inte sant.

"Principen om proportionalitet kommer att sakna all mening om man accepterar att en statlig myndighet inte är skyldig att ange sina skäl för att begränsa en människas frihet" konstaterar Sundberg-Weitman som är expert inom detta område.⁶⁹

* * *

Krympt till en sista juridisk punkt

16 december 2011. Ytterligare ett överklagande till Storbritanniens Högre domstol gav ungefär samma resultat, med ett beslut som lämnades den 2 november 2011. Den 16 december beslutade dock Högsta domstolen att höra argument om en sista juridisk punkt under de två första dagarna i februari 2012.

Krympt till en sista juridisk punkt (forts.)

Assanges utlämningöde hänger nu på denna sista juridiska punkt.

Denna punkt handlar om huruvida åklagare Marianne Ny är en juridisk instans ("judicial authority") så som krävs av Storbritanniens utlämningslag från 2003. Enbart en sådan instans är bemyndigad att utfärda en europeisk arresteringsorder.

Åklagare Ny har uppgett att hon är en juridisk instans i detta sammanhang och har fått stöd i den uppfattningen av sin överordnad, riksåklagare Anders Perklev.

Motargumentet är att en åklagare inte är opartisk i sådana fall, och därmed inte kan anses vara en självständig juridisk instans. Assanges utlämningöde hänger nu på denna juridiska punkt i Storbritannien.⁷⁰

Assanges advokater har antytt att, om överklagandet till den brittiska högsta domstolen misslyckas, kan de eventuellt ta ärendet vidare till Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter — en process som kan ta flera år att slutföra. Men det beslutet återstår att fattas, och det är inte klart hur det i så fall skulle påverka Assanges utlämning till Sverige.

* * *

Varför kämpa på?

Det var antagligen en tro på det svenska samhällets grundläggande anständighet som föranledde Assange att stanna i landet i fem veckor medan han förgäves väntade att förhöras.

Julian Assanges kamp för att undvika utlämning till Sverige har oundvikligen väckt frågor om hans skäl och motiv. Bakom många av dessa frågor är bilden av Sverige som ett progressivt land med ett civiliserat och välfungerande rättssystem, en bild som är särskilt utpräglad i England.

För arton månader sedan, hade Assange troligen varit benägen att hålla med. Det var Sveriges rykte som beskyddare av pressfriheten och andra mänskliga rättigheter som hade lockat honom till landet som en jämförelsevis trygg fristad för viktiga delar av WikiLeaks-projektet. Och det var antagligen en tro på det svenska samhällets grundläggande anständighet som föranledde Assange att stanna i landet i fem veckor efter de första anklagelserna gjordes, medan han upprepade gånger och förgäves försökte att bli förhörd.

Sedan dess har dock läget tydligen förändrats. För det första finns det åklagare Nys lögnaktiga och illvilliga beteende, som noterat i de föregående sidorna. För det andra har ingen bemyndigad person ingripit för att hindra henne från att orsaka ännu mer skada till Assange personligen eller till Sveriges anseende i världen.

Tvärtom, har hennes förehavande certifierats av riksåklagaren som helt korrekt, medan etablissemangspressen har fört en ilsken kampanj mot Assange och hans anhängare i reaktion på deras antydning att den svenska rättvisan kunde vara något annat än rättvis (mer om den kampanjen här nedan).

"Jag hade aldrig kunnat föreställa mig i vilken utsträckning det svenska rättssystemet kunde missbrukas."

Julian Assange skulle måste vara en mycket trögtänkt person — någonting som han aldrig anslagats för — om han inte hade märkt en diskrepans mellan Sveriges goda anseende och hur han har behandlats av svenska myndigheter. Vid ett sällsynt tillfälle att direkt tala ut i svenska medier sade Assange: "Jag hade aldrig kunnat föreställa mig i vilken utsträckning det svenska rättssystemet kunde missbrukas. Denna fråga kräver ett mycket långt svar, men överallt träder svenskar fram och berättar den ena skräckhistorien efter den andra."⁷¹

Hemliga rättegångar

Även i detta relativt upplysta land är den mänskliga sexualiteten ett ämne som är förknippat med djupa och ofta omedvetna känslor av skuld och skam.

“Åklagarens vittnen behöver inte oro sig för att andra vittnen kan träda fram för att motbevisa deras vittnesmål, eftersom deras bevis inte kommer att vara offentligt.”

De flesta av dessa skräckhistorier rör behandlingen av män som anklagas för sexbrott. Det är ett av de mörka hörnen av det svenska samhället som sällan ser dagens ljus — troligen därför att, även i detta relativt upplysta land, är den mänskliga sexualiteten ett ämne som är förknippat med djupa och ofta omedvetna känslor av skuld och skam.

Emellertid har jurister och andra intresserade med direkt erfarenhet av sexrelaterade fall blivit allt mer oroliga över vad som tycks vara en systematisk partiskhet som ofta leder till bisarra och tragiska domar.

Det finns flera skäl för detta. Ett är att rättegångar om sexbrott nästan alltid hålls bakom lykta dörrar. "Denna tradition växte fram för länge sedan, före [andra världskriget], för att förhindra medierna från att rapportera om 'omoraliska' bevis, och senare motiverades som ett sätt att skydda såväl målsägandens som åtalades personliga integritet" noterar en av Assanges svenska advokater, som vidare förklarar att hans klient "...trots den för honom skadliga lavinen av publicitet kring fallet, kommer [fallet] att prövas i hemlighet, och allmänheten kommer inte att få veta om några svagheter i fallet som eventuellt uppdragas i domstolen. Åklagarens vittnen behöver inte oro sig för att andra vittnen kan träda fram för att motbevisa deras vittnesmål, eftersom deras bevis inte kommer att bli offentligt."

Vidare kommer "rättegången att höras av en domare och tre lekmän som sitter med honom eller henne. De tre lekmännen [nämndemännen] är utsedda av politiska partier och är ofta medlemmar i de partier som utser dem.... Det bör tilläggas att faran som orsakas av mediepartiskhet även är en faktor vid eventuellt överklagande, då processen återigen kommer att vara hemlig."⁷²

* * *

Oskyldigt dömda

"Målsägarens obestyrkta uppgifter vänds snabbt till sanning. I praktiken läggs regelmässigt en bevisbörda för oskuld på den åtalades bord."

Som en följd av dessa och andra faktorer, inklusive de radikal-feministiska tankarnas landvinningar i det svenska samhället, befinner män sig ofta i underläge vid rättegångar om sexbrott.

I ett öppet brev 2006 till dåvarande justitieminister Thomas Bodström protesterade femton försvarsadvokater att "Runt om i våra fängelser sitter idag ett okänt antal män oskyldigt dömda. De är vanliga medborgare, en del familjefäder, som blivit falskt angivna för brott de inte har begått. De har därefter blivit indragna i incest- och sexualmål där ord stått mot ord.

"Under den senaste 20-årsperioden har det redan dömts ett flertal oskyldiga män till långvariga fängelsestraff och evig vanära. Att oskyldiga män dömts har även Högsta domstolen kunnat konstatera genom alla resningsfall (som dock endast utgör toppen på ett isberg) och som Högsta domstolen har beviljat sedan början av 90-talet. Trots detta fortsätter landets domstolar, utan att ta lärdom, att döma på samma sätt som lett fram till de tidigare justitiemorden.

"Upprepningen sker alltifrån första förhöret till rättegångarna som i regel hålls inom lyckta dörrar.... Målsägarens obestyrkta uppgifter vänds snabbt till sanning. I praktiken läggs regelmässigt en bevisbörda för oskuld på den åtalades bord, vilket strider mot principerna i varje civiliserat rättssystem."⁷³

Oskyldigt dömda (forts.)

De femton advokaterna uppmanade justitieministern att utse en kommission på hög nivå för att rätta till dessa fel. Deras uppmaning nonchalerades. Bodström fortsatte därefter, tillsammans med sin partner Claes Borgström, sin praxis av att aggressivt jaga påstådda sexbrottslingar inom det befintliga systemet i det befintliga medieklimatet (se "Politiker-advokat äntrar scenen" på sid. 24).

* * *

Bekräftelse från jurister

Resultatet tyder på att Assange och hans advokater är långt ifrån ensam om att ifrågasätta sannolikheten för en rättvis behandling i Sverige.

Det var antagligen en utbredd medvetenhet om dessa och andra rättsliga problem som väntar Julian Assange i Sverige, som utgör bakgrunden till ett enkätresultat som publicerades sommaren 2011. Nästan en tredjedel av de jurister som svarade på en online-enkät höll med om att han hade legitima skäl till oro.

"Det svenska rättssystemet är närmast i förfall vad gäller sexualbrott" förklarade en som svarade. "De bisarra genusteorierna har fått ett för stort inflytande på rättstillämparna."

En annan svarade att "Sveriges rättssystem har många brister och upprätthålls ofta av domstolsaktörernas moral och inte på främst juridiska, formella grunder så som det borde vara."⁷⁴

Enkätresultatet måste tolkas med försiktighet då urvalet inte var slumpmässigt. Den egentliga andelen med kritiska synpunkter kan i själva verket vara mindre eller större. Men allra minst tyder resultatet på att Assange och hans advokater är långt ifrån ensam om att ifrågasätta sannolikheten för att han får rättvisa om han utlämnas från Storbritannien.

Det kan antas att åklagare Ny, samt möjligen hela det svenska rättssystemet, är under växande press att "åstadkomma resultat".

Slutligen i detta sammanhang kan det antas att åklagare Ny, samt möjligen hela det svenska rättssystemet, är under växande press att "åstadkomma resultat" — d.v.s. en fällande dom för något slags brott — allt eftersom fallet släpar sig fram och ytterligare resurser förbrukas på utlämningsprocessen. Den sortens press skulle tendera att öka sannolikheten att systemet — som så ofta tidigare missbrukats — återigen skulle missbrukas, återigen i hemlighet, för att säkra en fällande dom mot Julian Assange.

* * *

En fråga om rättvisa

"Lever vi verkligen i ett rättssamhälle?"

Enligt Göran Rudling, som har studerat dessa frågor i många år: "Fallet Assange är märkligt hanterat redan från början. Bristen på kvalitet i utredningen är slående. Det som kanske är mest besvärande är att sedan den 1 september 2010 har ärendet hanterats av en 'högt kvalificerad utredningsapparat' under ledning av överåklagare Marianne Ny. Om detta är det bästa som Sverige har att erbjuda när det gäller utredningar om sexuella övergrepp så har vi ett enormt stort problem med att få rättvisa för offer för sexuella övergrepp. För kan polis och åklagare inte skilja mellan riktiga och falska anmälningar så blir det mycket svårt att lagföra verkliga förövare."⁷⁵

Den pensionerade domaren Brita Sundberg-Weitman tillägger: "Allt i hanteringen av detta ärende har varit onormalt. Så varför skulle [Assange] inte misstänka elakt spel? Det gör i alla fall jag. Jag har varit intresserad av det svenska rättsväsendet i åtskilliga år, mest från 'insidan' som domare, och jag har blivit väldigt skeptisk. Lever vi verkligen i ett rättssamhälle?"⁷⁶

Risk för lynchning i Förenta staterna

Assange har varit föremål för en "exempellös" utredning av USA:s regering.

"Mäktiga delar av USA:s regering skulle tillgripa nästan vilka medel som helst för att lägga sina vantar på Assange och, praktiskt taget, lyncha honom."

Av det föregående verkar det som om Julian Assange kunde utsättas för ett justitiemord om han skulle återlämnas till Sverige och åklagare Marianne Ny. Ett betydligt större hot är emellertid risken, för att inte säga sannolikheten, att den svenska regeringen i sin tur skulle överlämna honom till USA.

Under de senaste åren, och särskilt sedan publiceringen av materialet om "Collateral Murder" våren 2010 (se "Sökes: skydd för WikiLeaks" på sid. 6) har WikiLeaks och Assange utsatts för upptrappade påtryckningar och hot från USA:s regering, vars brott har blottlagts med en rad avslöjanden.

Assange har kallats för terrorist och har av ledande figurer i USA inom politik och medier hotats med lönnmord, livstids fängelse, tortyr och andra obehagligheter. I över ett år har en hemlig åtalsjury nära Washington D.C. utarbetat brottsanklagelser mot Assange; och mot slutet av 2011 kom det fram att han har varit föremål för en "exempellös" utredning av USA:s regering.⁷⁷

"Det har föreslagits att det egentliga skälet till att Sverige vill komma åt Assange är att göra det möjligt för regeringen att i sin tur överlämna honom till USA där han kommer att riskerar att åtalas för konspiration att skada USA:s 'nationella säkerhet'" noterar den pensionerade CIA-analytikern David MacMichael.

"Hur välgrundad är den misstanken? Enligt många före detta tjänstemän inom USA:s underrättelsesystem är det nära nog säkert" konstaterar MacMichael. "I detta sammanhang kan det noteras att regeringen Obama redan har tagit initiativ till fler åtal mot så kallade 'whistleblowers' än som har gjorts under USA:s hela tidigare historia. Dessutom är trenden med dagens lagstiftning om 'nationell säkerhet' att ge regeringen befogenheter att på obestämd tid och utan rättegång anhålla och fängsla både USA-medborgare och icke-medborgare var som helst på 'det världsomfattande slagfältet'. Nu har regeringen till och med hävdat rätten att mörda USA-medborgare som den betecknar som hot mot rikets säkerhet.

"Dessa och liknande tendenser tyder på att det vore dåraktigt att vifta bort tanken om att mäktiga delar av USA:s regering skulle tillgripa nästan vilka medel som helst för att lägga sina vantar på Assange och, praktiskt taget, lyncha honom" blir David MacMichaels slutsats.⁷⁸

* * *

Medieklimatet

Nog den enda faktor som skulle kunna avskräcka regeringen från att överlämna Assange till USA är risken att straffas i nästa val.

Den allmänna opinionen är en nyckelfaktor när det gäller båda risker som Julian Assange konfronteras med i Sverige — att fällas för brott som han inte begått och utlämning till USA. Det kan antas att en allmänt negativ inställning till Assange ökar båda riskerna.

Ty även domare — och i synnerhet de nämndemän som spelar en så central roll med rättsskipning i Sverige — är känsliga för påverkan från den allmänna opinionen. Och det är troligt att den enda faktor som skulle kunna avskräcka regeringen från att överlämna Assange till USA är hotet om att av en upprörd allmänhet straffas i nästa val.

Följaktligen har medieklimatet i Sverige särskild betydelse i detta fall — och hittills har det inte varit speciellt gynnsamt för Assange.

Medieklimatet (forts.)

"Julian har utsatts för en oerhört negativt vinklad mediebevakning i Sverige."

"Sådana uttalanden från en politiker skulle understödja ett eventuellt argument från försvarets sida att en rättvis rättegång därmed hade omöjliggjorts."

Mest häpnadsväckande är att de högst relevanta polisförhören ännu inte har tagits upp i ledande medier trots att protokollen har varit tillgängliga i över ett år.

Bland annat har den politiker-advokat som representerar de två kvinnliga målsägandena under de senaste arton månaderna fört en aggressiv och mycket ensidig offentlig rättegång mot Assange via etablissemangsmedierna. Claes Borgström har kunnat göra detta nästan utan motstånd då Assanges svenska advokater hela tiden varit i stort sett tysta och passiva.

Mer högljudda har hans brittiska advokater varit, däribland Jennifer Robinson som noterar att "Julian har utsatts för en oerhört negativt vinklad mediebevakning i Sverige som har underblåsts av polismaterial som har lämnats ut till medierna av både polis och åklagare, samt av de i högsta grad menliga uttalanden av herr Borgström, de två målsägandenas statsfinansierade ombud. Herr Borgström har anklagat Julian för att vara 'feg' då han inte återvänder till Sverige, och har dessutom påstått att Julians vägran att återvända tyder på hans skuld."⁷⁹

Det är ett spektakel som är rätt så förbryllande för jurister i andra länder, däribland Peter Kemp i Australien: "Herr Borgström får betalt av den svenska staten för att göra alla dessa framställningar. Sverige tillåter detta. I Australien skulle det... i högsta grad vara olämpligt och klandervärt, och i vårt system skulle sådana uttalanden från en politiker gör mycket för att understödja ett eventuellt argument från försvarets sida att sådana uttalanden, brett spridda som de var, skulle omöjliggöra en rättvis rättegång."⁸⁰

Sveriges advokatsamfund, som ansåg det påkallat att tillrättavisa Assanges advokat för dennes underlåtenhet att lägga märke till några SMS-meddelanden (se "Åklagarens missbruk av befogenheter" på sid. 31), har inte yttrat ett ord om Claes Borgströms förtalskampanj mot Julian Assange.

Etablissemangsmediernas hantering av fallet har liknat Claes Borgströms kampanj. Med få undantag har de betonat rimligheten av att Assange kan vara skyldig medan de systematiskt nonchalerat det betydande beviset på hans oskyldighet. Mest häpnadsväckande är att det högst relevanta innehållet i protokollen från polisförhören ännu inte har diskuterats och analyseras i ledande fora trots att dessa protokoll har varit tillgängliga i över ett år.

Återkommande teman är i stället: Även människor som gör viktigt arbete, som t.ex. WikiLeaks, kan göra skamliga saker mot kvinnor; de två tjejerna förtjänar sin dag i rätten; det är inget fel med det svenska rättsväsendet och att påstå det bara är en ursäkt för feghet och/eller ett erkännande av skuld; tanken att Assange kunde överlämnas till USA är skrattretande paranoid; Assange lever i lyx medan de som förser WikiLeaks med statshemligheter drabbas av fängelsestraff och andra umbäranden; han är underlig; Assange är precis som andra berömda män som till exempel Roman Polanski och Dominique Strauss-Kahn som misshandlar kvinnor; o.s.v.

Kort sagt har Assange-fallet tjänat som ett tillfälle för att uttrycka all den elakhet, dumhet och småaktighet som de svenska etablissemangsmedierna är kapabla till — vilket har visat sig vara en hel del.

* * *

Alternativa medier

Denna satiriska modell av tidskriften Times omslag, som firar Anna Ardin som "Årets slampa", är en av de mer subtila former av övergrepp som de två målsägandena har utsatts för.

Även om mediernas och Borgströms kampanj antagligen har påverkat den allmänna opinionen, finns det klena kunskaper om denna påverkans omfattning och inriktning. Det finns vissa tecken på att kampanjen inte haft den avsedda effekten. Till exempel, när Aftonbladet publicerade en krönika av den kända författaren Jan Guillou med rubriken "Julian Assange — ett litet äckel utan principer" och med en text i samma anda, var de många läsarkommentarerna överväldigande kritiska och mycket bättre informerade.⁸¹

Dessa överlägsna kunskaper beror nästan säkert i hög grad på den fortlöpande diskussionen av fallet i så kallade alternativa medier, särskilt på Internet. För några exempel se "Noter" på sid. 50 och "Utvalda informationskällor" på sid. 7.

Sådana källor ger information som systematiskt nonchaleras av etablissemangsmedierna, inklusive den mesta som finns med i denna redogörelse. Men återigen, är det inte känt hur brett denna kunskap har spritts eller vilken effekt den kan ha haft på den allmänna opinionen.

En mindre uppbygglig aspekt av de alternativa medierna är att många av dem har använts som kanaler för en hatkampanj mot de två kvinnliga målsägandena, i synnerhet mot Anna Ardin. Ofrånskyligen har detta slagit tillbaka mot Assange som i vissa kretsar har hållits ansvarig för mindre rationella anhängares gormande och yrande.

Den andra sidan är också representerad bland alternativa media, förstås. Polisen Irmeli Krans utbrott på Facebook noteras ovan (se "Samtliga allvarliga anklagelser avskrivs" på sid. 25) och det finns mycket mer av samma vara i olika vrår av Internet. I Sverige i alla fall finns det dock mindre behov av sådana insatser då de krafter som är fientligt inställda till Assange har dominerat diskussionen i de ledande medierna.

Sammantaget och i avsaknaden av exakt kunskap skulle en rimlig gissning vara att det allmänna medieklimatet i Sverige gynnar dem som vill se Assange fällas för något slags sexbrott samt dem som inte bryr sig om huruvida han utlämnas till USA eller inte. Om så är fallet, skulle det ge rättssystemet och regeringen en ganska stor grad av frihet i hur han skall hanteras.⁸²

* * *

Sverige vs. England

Sverige blivit en pålitlig "partner för fred" inom USA/NATO:s krigsapparat.

Hoten mot Julian Assange har intensifierats sedan han flyttade till England hösten 2010. Den taktiska frågan är huruvida det vore säkrare för honom att stanna kvar där eller återvända till det "neutrala" Sverige.

Svaret är att Assange har bättre chanser att överleva i England, trots det landets "speciella relation" med USA i frågor om krig och världshegemoni. För det första är Sverige inte längre ett relativt neutralt och självständigt land. Under de senaste årtiondena, och särskilt sedan mordet på Olof Palme 1986, har Sverige blivit en pålitlig "partner för fred" inom USA/NATO:s krigs- och propaganda-apparat.⁸³

Sverige vs. England (forts.)

Det vore helt ur karaktär för Sverige att avslå en ansökan/begäran om utlämning av Assange till USA.

England har en historia av att åtminstone ibland stå emot USA:s krav på utlämning, medan Sverige under senare år har fullständigt underkastat sig.

Etablissemangsmedierna avspeglar troget den globala supermaktens världsbild; och den svenska regeringen har givet efter för USA:s påtryckningar i frågor med långt mindre betydelse än WikiLeaks. Det vore helt ur karaktär för Sverige att avslå en ansökan/begäran om utlämning av Assange till USA.⁸⁴ Med andra ord har svenska mediala och politiska eliter byggt upp sin egen speciella relation med USA.

Medan Assange har fått en del hårdhänt behandling av de brittiska etablissemangsmedierna har den inte varit lika systematiskt som i Sverige och har för det mesta handlat om andra frågor än sexanklagelserna. Dessutom har ett antal högprofilerade brittiska kändisar öppet stöttat Assange, medan motsvarande stöd saknas (eller ännu värre) i Sverige.

Som ett exempel: John Pilger, den australiensk-brittiske skribent som är en av de mest kända och vitt respekterade journalisterna i världen, har varit en högljudd försvarare av Julian Assange från första början. I termer av inflytande och allmänhetens medvetenhet är hans närmaste motsvarighet i Sverige nog Jan Guillou som skriver krönikor med rubriker som "Julian Assange — ett litet äckel utan principer".

När det gäller Pilger har han skarpt kritiserats av svenska tyckare och tänkare för att ha förtalat landets rättssystem. "Ni förstår inte någonting" löd rubriken på en krönika riktad mot Pilger och andra Assange-försvarare. Vad krönikören förstår är att Assange kan jämföras med filmregissören Roman Polanski som har *erkänt* samlag med en 13-årig flicka ("statutory rape" i USA).⁸⁵

Slutligen kan det noteras att England har en historia av att åtminstone ibland stå emot USA:s krav på utlämning, medan Sverige under senare år har fullständigt underkastat sig supermakten.

Av alla dessa skäl är det antagligen säkrare för Assange att undvika utlämning till Sverige och stanna kvar i England.

* * * * *

UDDA SÄNGKAMRATER — FEMINISM OCH IMPERIALISM

Statsfeminist

Det finns mycket som tyder på att åklagare Ny bedriver en doktrinär feministisk agenda som hon länge har förknippats med.

"Hon är en högprofilerad åklagare som dessutom är en förkämpe för genusfrågor."

Inget politiskt parti kan nonchalera det feministiska tänkande som åklagaren Ny av allt att döma försöker främja på Julian Assanges bekostnad.

Januari 2012. I väl över ett år har Julian Assange nu hållits i något slags modifierad husarrest som strängt har begränsat hans rörelsefrihet, samtidigt som han fört en kostsam och utdragen kamp för att undgå utlämning till Sverige.

Effekterna på WikiLeaks verksamhet har varit mycket negativa, förstås. För många räcker detta för att förklara åklagare Marianne Nys lögnaktiga och illvilliga beteende. Spekulation är utbredd att hon missbrukar sina befogenheter för att skada Assange och WikiLeaks, antagligen å vägnar av Sveriges och USA:s regeringar.

Medan den möjligheten inte kan uteslutas, finns det än inte något solitt bevis som stöder sådana spekulationer. Å andra hand finns det mycket som tyder på att åklagare Ny bedriver en doktrinär feministisk agenda som hon länge har förknippats med. Det förklarades av den pensionerade domaren Brita Sundberg-Weitman i hennes skriftliga vittnesmål till den utlämningshearing som hölls i England februari 2011:

"Utomstående är nog inte medvetna om vilken betydelse genusfrågor har i svensk politik. Under senare år har delar av det socialdemokratiska partiet — däribland ett av målsägandena, som är en känd och uppåtsträvande socialdemokratisk politiker, och hennes advokat herr Borgström samt vissa ämbetsmän som t.ex. Marianne Ny — gått i spetsen för ändringar i svensk lag som skulle göra den mer gynnsam för kvinnor. Detta har blivit en del av den politiska debatten; men inom juridiken, även om vissa reformer har välkomnats, finns det en oro för att andra reformer i själva verket leder till orättvisor och diskriminering mot män.

"Det är ett faktum att personer som Marianne Ny och Claes Borgström har samarbetat på olika frågor för att ta fram våra nya, strängare sexbrottslagar. Det är ett faktum att Marianne Ny var en av de experter anknutna till den senaste utredningen om lagändringar som 2010 publicerade en rapport som rekommenderade en skarpare sexbrottslagstiftning....

"Det är också ett faktum att Marianne Ny, till skillnad från andra åklagare, har gjort flera uttalanden (som hänvisas till här ovan) där hon framställer att åtal mot män är i allmänhetens intresse "pour encourager les autres", även om det saknas tillräckligt med bevis. Hon är en högprofilerad åklagare som dessutom är en förkämpe för genusfrågor...."⁸⁶

Till detta kan tilläggas att, fast delar av det socialdemokratiska partiet har gått i spetsen i dessa frågor, är de knappast ensamma och ibland t.o.m. överträffas de. En tidigare ledare för vänsterpartiet har t.ex. som känt eller okänt förkunnat att den manliga dominansens "strukturer" i det svenska samhället i stort sett är desamma som dessa i de fundamentalistiska talibanernas Afghanistan.

Givet den nuvarande debattnivån i Sverige kan sådana uttalanden tas på allvar inom vissa kretsar; och rent politiskt är det omöjligt, till och med för moderaterna, att nonchalera den inriktning av feministiskt tänkande som åklagare Ny av allt att döma försöker främja på Julian Assanges bekostnad.

Avvikande feminist

“Fallet Julian Assange har synliggjort den statsfeminism med tillhörande propagandamaskineri som just nu regerar i Sverige.”

Inte alla har dock svepts i väg med den nya strömmen. Bland dissidenterna är den mer traditionella feministen Helene Bergman som skriver att “Fallet Julian Assange har synliggjort den statsfeminism med tillhörande propagandamaskineri som just nu regerar i Sverige. Ett maskineri där manshatande radikalfeminister utan historisk förankring, journalister som inte förstått journalistikens uppgift, och medlemmar av rättsväsendet som vill göra karriär på jämställdheten, samverkar....

“Det blodtörstiga mediedrevet satte igång jakten utan att sätta sig in i fallet och utan att vänta på rättegång. I stället blir media en folkdomstol eftersom det politiskt korrekta i dagens Sverige är att kvinnor alltid är offer och helt utan skuld när det gäller sex.”⁸⁷

Hur många svenska kvinnor och män som har liknande politiskt inkorrekta åsikter är i nuläget inte känt. Enligt Helene Bergman finns det en stark social-psykologisk press att hålla sådana tankar för sig själv: “Jag är ganska säker på att många av mina gamla allierade i den feministiska rörelsen håller med mig om allt detta. Men hittills har ingen av dem vågat tala ut.”⁸⁸

* * *

Kvävande omfamning

Utom att lönnmörda eller fängsla Assange, är detta ett av de mest tillfredställande utfall som kunde önskas av USA:s regering och dess allierade.

Det verkar som om en för nuvarande populär inriktning av feministiskt tänkande — “statsfeminism” i Helene Bergmans och andra kritikers terminologi — räcker som förklaring till Marianne Nys behandling av Assange.

Naturligtvis kan andra motiv spela in. Möjligen känner Marianne Ny, av personliga politisk-filosofiska skäl, något slags avoghet mot WikiLeaks arbetet och dess ledare. Eller kanske hon, Claes Borgström och andra inblandade lider av begränsad erfarenhet av den mänskliga sexualiteten; denna möjlighet är implicit i Olle Anderssons sardoniska kritik, till exempel (se “Sardonisk bekännelse av liknande ‘brott’” på sid. 37).

Oavsett vilka faktorer som spelar in, har Marianne Nys beslut att driva fallet vidare och hennes sätt att göra det har skadat WikiLeaks på minst två sätt: genom att begränsa Assanges rörelsefrihet; och genom att via honom förknippa organisationen med våldtäkt och andra sexbrott.

Utom att lönnmörda eller fängsla Assange, är detta ett av de mest tillfredställande utfall som kunde önskas av USA:s regering och dess allierade, inklusive den svenska regeringen. Vidare och som noterat ovan, kommer Assanges sannolika utlämning till Sverige att göra det lättare att plocka honom in till den expanderande USA-gulagen med politisk fångenskap, tortyr och död.

I detta sammanhang är frågan om åklagare Nys egentliga motiv av ringa betydelse. Det räcker att hon gör det hon gör, och det hela blir till ett fall av mycket udda sängkamrater — den svenska statsfeminismen insnärjd i en grotesk omfamning med USA-imperiet, medan Assange och WikiLeaks blir kvävda mitt emellan dem.

— Al Burke
7 april 2012

NOTER

1. "Fallhistoria." *Nordic News Network*, 2012-01-31
www.nnn.se/nordic/assange/historia.htm
2. Marianne Ny, Eueopeisk arresteringsorder. Åklagarmyndigheten, 2010-11-12
3. Enligt förhörsprotokollet "somnade" Sofia Wilén. Hon har dock anförtrött vänner att hon bara var "halvsovande" vid penetreringen — väsentligt bevis som var känt av den åklagare som utfärdade den europeiska arresteringsordern; se not 10 här nedan.
4. Protokollen från polisförhören finns i Pdf-format på:
www.nnn.se/nordic/assange/docs/memoria.pdf
5. Julian Assange intervjuad i TV4, 2010-04-30
6. Privat kommunikation från Rigmor Robért, läkare och psykoanalytiker
7. Philip Dorling, "Assange told of ASIO snooping". *The Age* (Australien) 2011-03-16
8. Marie Colvin, "WikiLeaks founder baffled by sex assault claims".
Sunday Times (U.K.), 2010-12-27
9. Göran Rudling, "Sex, lögner, inga videoband och mer lögner". *samtycke.nu*, 2011-07-11
<http://samtycke.nu/2011/07/11/sex-logner-inga-videoband-och-mer-logner-falska-anklagelser-i-fallet-assange>
10. Polisförhör med Katarina Svensson; se not 4
Se även: Jill Lawless, "Assange's lawyer: Sweden acted improperly in probe".
Associated Press, 2011-02-08
11. Göran Rudling, "Kan man få en rättvis rättegång om förundersökningen är riggad?"
samtycke.nu, 2011-02-23. <http://samtycke.nu/2011/02/23/kan-man-fa-en-rattvis-rattegang-om-forundersokningen-ar-riggad/#more-1738>
12. Göran Rudling, "Märklig anklagelse i fallet Assange, eller?" *samtycke.nu*, 2011-07-13
<http://samtycke.nu/2011/07/13/marklig-anklagelse-i-fallet-assange-eller/>
13. Jennifer Robinson, "Brief to Canberra meeting of MPs concerning Julian Assange".
WL Central, 2011-03-04. <http://wlcentral.org/node/1418>
14. Jessica Balksjö, "30-åriga kvinnan: Jag utsattes för övergrepp". *Aftonbladet*, 2010-08-21
15. Göran Rudling, "Sex, lögner, inga videoband och mer lögner", *op cit.*
16. Då utredningsledare Mats Gehlin inte var nöjd med resultatet av det första labbtestet, begärde han ett andra test. Med detta hittades ett mikroskopiskt spår av mitokondrie-DNA vars ursprung inte var möjligt att fastställa. Hur som helst, hade stora mängder kromosomal DNA från både parter funnits kvar på en kondom som hade använts med samlag. Någon sådan DNA fanns inte på kondomen i fråga. Se: "Overlooked evidence in the Assange trial",
WL Central, 2011-04-12. <http://wlcentral.org/category/content-topics/julian-assange>
17. Åklagarmyndigheten, "Anhållan av Assange hävd." 2010-08-21
<http://www.aklagare.se/Media/Nyhetsarkiv/Anhallen-i-sin-franvaro>

18. "Assange arrest warrant 'no mistake'". *Al Jazeera*, 2010-08-21
http://www.youtube.com/all_comments?v=FfcF-7aySIU
19. Åklagarmyndigheten, "Assange-ärendet, frågor och svar." 2010-08-22
<http://www.aklagare.se/Media/Nyhetsarkiv/Assange-arendet-fragor-och-svar>
20. Anders Forsström, "Silbersky: 'Bland det värsta jag varit med om'." *Dagens Nyheter*, 2010-08-24
21. Jan Helin, "Därför blir Julian Assange kolumnist i Aftonbladet." *Aftonbladet*, 2010-08-14
22. Johanna Petersson *et al.* "Anhållan mot Assange hävd." *Aftonbladet*, 2010-08-21
23. Jan Guillou, "Julian Assange — ett litet äckel utan principer". *Aftonbladet* 2011-04-24
24. Kodnamn "Publicistklubben". *Flashback*, 2011-01-31 (14:39).
<https://www.flashback.org/p28586952>
25. "Assange-anmälare får Borgström." *TT/Svenska Dagbladet*, 2010-08-14
26. "Claes Borgström." *Wikipedia*.
http://en.wikipedia.org/wiki/Claes_Borgstr%C3%B6m
27. Karin Thunberg, "Jämt jämställd". *Svenska Dagbladet*, 2009-11-29
28. Hannes Råstam, "Dokument inifrån: Thomas Quick", *Sveriges Television*, 2008-07-05
http://svt.se/2.119703/1.1339113/thomas_quick
29. Al Burke, "Från Neutralitet till NATO". *Nordic News Network*, 2010
www.nnn.se/nordic/americult/allasteg.pdf
30. Caroline Mattson, "Marschen mot Bodströmsamhället." *Fria Tidningen*, 2006-07-01
31. Patrik Nyberg, "Thomas Bodström är en fara för rättssäkerheten". *Newsmill*, 2009-10-25. <http://www.newsmill.se/node/13082>
32. Irmeli Karppila Krans. *Facebook*, 2010-02-09
33. Åklagarmyndigheten, "Beslut i Assangeärendet". 2010-08-25
www.aklagare.se/Media/Nyhetsarkiv/Beslut-i-Assangearendet-onsdag
34. Irmeli Karppila Krans. *Facebook*, 2010-08-25
35. Olof Jönsson, "Förundersökning mot Wikileaks Julian Assange". *Aftonbladet*, 2010-08-25. www.aftonbladet.se/nyheter/article12454548.ab
36. Kodnamn "treterx". *Flashback*, 2011-09-02 (20:36)
<https://www.flashback.org/t1275257p2935>
37. Oisin Cantwell, "Åklagaren läckte hans namn till pressen". *Aftonbladet*, 2010-08-29
38. James D. Catlin, "When it comes to Assange rape case, the Swedes are making it up as they go along". *Crikey*, 2 December 2010
39. Micke Ölander, "Här är förhöret med Assange — ord för ord". *Expressen*, 2010-09-02

40. Vittnesutlåtande av Björn Hurtig i fallet "Sweden vs. Julian Paul Assange.
City of Westminster Magistrates' Court, Judge Howard Riddle presiding, 7-8 Feb. 2011".
Kan laddas ned från: www.nnn.se/nordic/assange/docs/hurtig.pdf
41. Olof Jönsson, "Assange fortfarande misstänkt för våldtäkt". *Aftonbladet*, 2010-09-01
42. Domstolsverket, *Den nya kvinnofridslagen*. Januari 2001
www.domstol.se/Publikationer/Rapporter/Kvinnofridslagen.pdf
43. Helene Bergman, "Assange har rätt: Sverige har blivit 'feminismens Saudiarabien'."
Newsmill, 2011-03-01. www.newsmill.se/artikel/2011/03/01/assange-har-r-tt-sverige-har-blivit-feminismens-saudiarabien
44. Stefan Lisinski, "Åklagaren har aldrig hört talas om ett liknande fall".
Dagens Nyheter, 2010-03-21
45. Domstolsverket, *Den nya kvinnofridslagen*, *op. cit.*
46. Göran Rudling, "Sex, lögner, inga videoband och mer lögner", *op. cit.*
47. WikiLeaks personal, "Why our editor-in-chief is busy and needs to be defended".
WikiLeaks, 2010-11-18. <http://www.twitlonger.com/show/71lm5i>
48. Marianne Ny intervjuad i "Rapport". *Sveriges Television*, 2010-11-18
49. Jennifer Robinson, "Brief to Canberra meeting of MPs concerning Julian Assange".
WL Central, 2011-03-04
50. Tess Lawrence, "Interpol and Julian Assange's Red Notice." *Truthout*, 2011-03-08
51. Naomi Wolf, "Julian Assange Captured by World's Dating Police."
Huffington Post, 2010-12-07
52. Owen Bowcott, "Julian Assange to be questioned by British police".
The Guardian, 2010-12-07
53. Ethan Harrell, "Why Sweden Wants Julian Assange Arrested". *Time*, 2010-12-03
54. "Mutual Legal Assistance." U.K. Home Office
www.homeoffice.gov.uk/police/mutual-legal-assistance
55. Afua Hirsch, "The Julian Assange case: a mockery of extradition?" *The Guardian*, 2010-12-14
56. Owen Bowcott, "MEPs criticise 'disproportionate' use of European arrest warrants."
The Guardian, 2011-06-09
57. Expertutlåtande av Brita Sundberg-Weitman.
Kan laddas ned från: www.nnn.se/nordic/assange/docs/sund-weit.pdf
58. Marianne Ny, "European Arrest Warrant". Serious Organized Crime Agency, 2010-12-06
Kan laddas ned från: www.nnn.se/nordic/assange/docs/eaw.pdf
59. Jennifer Robinson, *op. cit.*
60. Olle Andersson, "Jag bör också åtalas för våldtäkt." *Newsmill*, 2011-01-08
www.newsmill.se/artikel/2011/01/08/jag-b-r-ocks-talas-f-r-v-ldt-kt

61. Erik Larson & James Lumley, "WikiLeaks' Assange Denied Bail in U.K. Extradition". *Bloomberg.com*, 2010-12-07
62. Vikram Dodd, "Julian Assange to appear in court to appeal for release." *The Guardian*, 2010-12-13
63. Katrin Axelsson, Letter to the Editor. *The Guardian*, 2010-12-08
64. Helene Bergman, "Feministerna i Assange-härvan gör våld på feminismen." *Newsmill*, 2011-02-11
65. Jennifer Robinson, *op. cit.*
66. Geoffrey Robertson & John Jones, "Outline of Arguments for Mr. Assange". Kan laddas ned från: www.nnn.se/nordic/assange/docs/arguments.pdf
67. Howard Riddle, "The judicial authority in Sweden vs. Julian Paul Assange: Findings of facts and reasons". City of Westminster Magistrates' Court, 2011-02-24. Kan laddas ned från: www.nnn.se/nordic/assange/docs/riddle.pdf
68. Till exempel: Marianne Ny i "Aktuellt". *Sveriges Television*, 2010-12-05.
Obs! Inför hearingen den 7-8 februari som leddes av domare Riddle, lämnade Marianne Ny en "förklaring" av denna och andra punkter med relevans för överklagandet. Där försöker hon synbarligen att förklara att hon i själva verket har för avsikt att åtala Assange, men av svensk praxis förhindras från att göra det vid det aktuella läget. I sitt beslut godtar domare Riddle denna förklaring. Reglemente för den europeiska arresteringsordern förefaller dock vara mycket tydligt på denna punkt: Det måste finnas ett formellt åtal, och det finns inga undantag för Sverige eller något annat land. Åklagare Nys förklaring kan laddas ned från: www.nnn.se/nordic/assange/docs/ny-feb2011.pdf
69. Brita Sundberg-Weitman, "Statsministern och riksåklagaren låter som Bagdad Bob". *Newsmill*, 2011-02-24
70. För detaljer om hela överklagandeprocessen se "Extradition Hearing Coverage". *WL Central*. <http://wlcentral.org/node/2005>
Se även: Brita Sundberg-Weitman, "Svaga resonemang i domen om överlämnandet av Assange". *Newsmill*, 2011-11-21
71. "Chat med Julian Assange." *Aftonbladet*, 2011-02-24
72. Vittnesutlåtande av Björn Hurtig i fallet "Sweden vs. Julian Paul Assange. City of Westminster Magistrates' Court, Judge Howard Riddle presiding, 7-8 Feb. 2011". Kan laddas ned från: www.nnn.se/nordic/assange/docs/hurtig.pdf
73. Peter Althin m.fl. "Oskyldiga döms till fängelse." *Aftonbladet*, 2006-05-08
Se även: Thérèse Juel, *Fällda för sexövergrepp – om rättsfall i Sverige*. ICA Bokförlag, 2010
74. Peter Johansson, red. "Var tredje jurist håller med Assange i kritiken mot Sverige." *Legally Yours*, No. 2/2011
75. Göran Rudling, "Sex, lögn, inga videoband och mer lögn". samtycke.nu 2011-07-11
<http://samtycke.nu/2011/07/11/sex-logner-inga-videoband-och-mer-logner-falska-anklagelser-i-fallet-assange>
76. Brita Sundberg-Weitman, kommentar om "Våldtäkt bidde sexuellt tvång bidde olaga tvång bidde vadå?" av Göran Rudling. www.samtycke.nu, 2011-08-28

77. Philip Dorling, "US targets WikiLeaks like no other organisation".
Sydney Morning Herald, 2010--12-03
78. David MacMichael, privat kommunikation
79. Jennifer Robinson, *op. cit.*
80. Peter Kemp, "Meeting of MPs concerning Julian Assange in Parliament House, Canberra". *WL Central*, 2011-03-03. <http://wlcentral.org/node/1414>
81. Jan Guillou, *op cit.*
82. För ytterligare upplysningar om denna och besläktade frågor se:
www.nnn.se/nordic/assange.htm
83. Al Burke, "Från Neutralitet till NATO". *Nordic News Network*, 2010
www.nnn.se/nordic/americult/allasteg.pdf
84. Al Burke, "Sweden, Assange & USA". *Nordic News Network*, 2012-12-28
www.nnn.se/nordic/assange/assange-usa.pdf
85. Oisín Cantwell, "Ni förstår ingenting". *Aftonbladet*, 2010-12-09
86. Expertutlåtande av Brita Sundberg-Weitman.
Kan laddas ned från: www.nnn.se/nordic/assange/docs/sund-weit.pdf
87. Helene Bergman, "Julian Assange redan dömd av statsfeminismen". Kommande.
88. Helene Bergman, privat kommunikation.

NORDIC NEWS NETWORK

www.nnn.se/nordic/assange/inledning.htm